

WVJ

Vlaams Nationaal

DONDERDAG 12.10.1978 — 16 F
24e JAAR — NR. 41

**Er zijn er,
die om
de chaos roepen...**

Tindemans heeft wel een bijzonder akelig moment gekozen om het land in de crisis te storten. Precies op dit ogenblik leent België in het buitenland negen miljard, alleen maar al om de werkloosheidsvergoeding te kunnen uitkeren. Vorige maand stonden in het staatsblad bijna 250 faillissementen. De monetaire situatie is rampzalig en er is weinig nodig om de zieke frank helemaal plat te krijgen.

Deze sombere achtergrond past allerminst bij het bedenkelijk grof spel dat dezer dagen wordt gespeeld.

Zie blz 3

**KRISIS:
DE
UNITARISTISCHE
VALSTRIK**

WAT IS EEN HANDTEKENING WAARD?

L. TINDEMANS.

**De rechtsstaat
heet bedreigd te zijn**

Wordt de rechtsstaat echter gediend door diegenen, wier handtekening niet méér waard zou zijn dan de inkt die er voor werd gebruikt?

Zie bladzijde 7

Haar ervaringen werden op dezelfde trieste wijze beleefd door Lutgarde Du Pré uit Lembeke. Vier jaar geleden vestigde zij zich met haar gezin te Lembeke, prachtig dorpje met velden en bossen, óók CVP-burcht cum laude (18 jaar geen gemeenteraadsverkiezingen). Spoedig aangezocht door de gevestigde KAV-afdeling werd zij lid, na één jaar reeds bestuurslid verkozen van jong-KAV. Dit tot ieders voldoening. Geprezen en verheerlijkt om haar werkkraft en sociale inzet tot... de gemeenteraadsverkiezingen van 1976. Bij de fusie Kaprijke-Lembeke ging haar man mee op de lijst «Gemeentebelangen» en daarmee was de goede zaak voor de KAV blijkbaar verkorven.

Het bestuur van groot-KAV (de oudere dames) onder impuls van een aantal CVP-raadsleden, vond dat Lutgarde niet zo best meer paste in hun KAV-kraam en dreigde met massaal ontslag indien Lutgarde nog langer bestuurslid bleef bij jong-KAV. Hun vonnis moest dan uitgevoerd worden door de ruggegraatlozen van jong-KAV. Via bedreigingen en intimidaties allerhande had men hen inderdaad zo ver kunnen bewegen. Er werd een spoedbijeenkomst gehouden, waarop ook Lutgarde werd uitgenodigd. Zonder voorafgaande inlichting of ruggespraak werd koudweg medege-deeld: «Niemand hier is kwaad op u hoor, maar in ons bestuur past ge toch niet meer...»

Een harde klap voor iemand die zich met hart en ziel inzet voor een organisatie. Het heeft maanden geduurd vooraleer Lutgarde de slag te boven kwam. Haar Vlaamse koppigheid heeft uiteindelijk toch de bovenhand gehaald en haar vroeger zelfvertrouwen heeft ze herwonnen. Dit jaar is Lutgarde gestart met een FVV-afdeling Kaprijke-Lembeke. Er is reeds een bestuur gevormd en het ledenaantal groeit. Een volledig jaar-programma met interessante activiteiten staat op stapel... Wij wensen Leentje uit Kessel en Lutgarde uit Lembeke veel sterkte en goede moed. De kennis dat zij niet alleen staan in hun strijd voor een beter en verdraagzamer Vlaanderen, moge voor hen een ruggesteun zijn!

Willy Moens, sekretaris
VU Kaprijke-Lembeke.

Vrede en Veiligheid

Naar aanleiding van een aantal lezersbrieven in ons weekblad voor en tegen militaire dienstweigering door gewetensbezwaarden deelt het Vlaams Internationaal Centrum vzw mee dat in haar schoot een werkgroep «Vrede en Veiligheid» werd opgericht.

Deze studie- en overleggroep heeft volgende actuele prioriteiten op het programma:

— onderzoek van programma's van politieke partijen uit Europese lidstaten inzake vrede en veiligheid.

— tematisch onderzoek over ontwapening (o.a. N-bom), sociale verdediging, internationale ontwikkelingen (NAVO, SALT, Helsinki).

Geïnteresseerden kunnen zich richten tot het sekretariaat van het VIC, Omwentelingsstraat 15 te 1000 Brussel. Tel 02-21.94.930 (vragen naar Koen Van der Poten.

HERDENKING

Wanneer op de Wim Maes-herdenking van 1 oktober jl sprekers zoals Karel Dillen het woord krijgen, vind ik het laaghartig zulke individuen aan het woord te laten. Ik was daar uit sympathie voor de overleden Maes en zijn familie, terwijl dit van Dillen niet kan gezegd worden. Karel was aanwezig om van de situatie nog eens gebruik te maken om in de belangstelling te staan en zijn gal uit te spreken over de Volksunie. Indien hij vroeger niet alles in steek had gelaten om de vlucht te nemen, had hij nu een veel betere uitgangspositie gehad om anti-Egmont te zijn. Maar ja, dat is meer een zaak voor mannen, mannen die de doden niet ontderen door herdenkingsplechtigheden tot een onkorrekte samenkomst te willen omvormen. J.B., Schelle

DEMOKRATIE ?

Zopas ontving ik het tijdschrift van de VVB-Brabant. Daarin wordt uitgenodigd tot een vormingsdag over... democratie. Het provinciaal bestuur nodigt uit om... «ons te bezinnen over de democratie en vooral dan om de democratische (?) besluitvorming te situeren in verband met het Egmontpakt...»

Hoe tevreden ben ik dat een organisatie als de VVB zich over de democratie wil bezinnen nadat zij van de onmondigheid van haar leden misbruik heeft gemaakt om zich uit te spreken t.o.v. Egmont en Stuyvenberg...

De werkelijkheid is anders...

Een staaltje van VVB-democratie? Het vlindertje met mijn naam en

adres, spontaan de VVB aangeboden n.a.v. haar betoging te Vilvoorde, bevat nog steeds een spelfout. Ik vind deze fout in heel wat aan mij gerichte briefwisseling terug. Waar eigent de VVB zich het recht toe mijn adres door te spelen aan financiële en andere instellingen? Zich bezinnen over democratie? Dag Jan!

Naam en adres bij de redactie bekend

KAV-KLAUW

Dat wolven steeds wolven blijven, ook al zijn zij gehuld in de spreekwoordelijke schapevacht, altijd en overal hetzelfde gehuil en dezelfde kwalijke geur verspreiden, waar ze ook huizen, bleek nog maar eens uit de belevenissen van Leentje van Dessel uit Kessel. («Wij» van 5.10.78)

OPENBAAR CENTRUM voor MAATSCHAPPELIJK WELZIJN van ANTWERPEN

In de verpleegdiensten zijn volgende bedieningen vacant:

GEGRADUEERDE VERPLEEGKUNDIGEN

bruto-aanvangswedde: 32.513,- fr. per maand of 32.945,- fr. met haardgeld

GEGRADUEERDE VROEDVROUWEN

bruto-aanvangswedde: 32.513,- fr. per maand of 32.945,- fr. met haardgeld

PSYCHIATRISCHE VERPLEEGKUNDIGEN

PEDIATRISCHE VERPLEEGKUNDIGEN

bruto-aanvangswedde: 32.513,- fr. per maand of 32.945,- fr. met haardgeld

GEBREVETTEERDE VERPLEEGKUNDIGEN

bruto-aanvangswedde: 30.353,- fr. per maand of 31.217,- fr. met haardgeld

VERPLEEGASSISTENTEN

bruto-aanvangswedde: 29.345,- fr. per maand of 30.202,- fr. met haardgeld

ZIEKENOPPASS(T)ERS

bruto-aanvangswedde: 27.073,- fr. per maand of 27.937,- fr. met haardgeld

De kandidaten moeten in het bezit zijn van een wettelijk diploma. Vorige diensten worden in aanmerking genomen voor bijkomende weddeverhogingen.

Buiten de geneeskundige en heelkundige diensten zijn alle andere verpleegkundige specialisaties voorzien, waaronder bejaardenzorg.

Toepassing der 40-urige werkweek.

Een kribbe staat ter beschikking voor kinderen tot 2 jaar.

Kandidaten die de leeftijd van 40 jaar niet hebben bereikt bij hun indiensttreding kunnen in aanmerking komen voor vaste benoeming indien zij hun aanvraag indienen uiterlijk op 3 nov. 1978 op het Secretariaat, Lange Gasthuisstraat 33, Antwerpen en het inschrijvingsrecht betalen ten bedrage van 120,- fr.

Verplicht inschrijvingsformulier en volledige voorwaarden te bekomen op de 7e Afdeling/Personeelszaken, Lange Gasthuisstraat 39, Antwerpen (tel. 031/31.09.70 - 32.98.35).

BOVENMOERDIJKS ADVIES

Naar aanleiding van een kort gesprek met VU-voorzitter Hugo Schiltz voor enige weken te Merksem mocht ik wel enorme informatie over het Gemeenschapspakt ontvangen. Was mijn oordeel vooreerst in hoofdzaak gebaseerd op uittalingen van tegenstanders van het z.g. «Egmontpakt», ná nauwkeurige lezing van het officiële materiaal (ik ben in hoofdzaak in de kwestie Brussel geïnteresseerd), ben ik tot de konklusie gekomen, dat door de Vlaamse onderhandelaars het politieke-mogelijke zal kunnen worden gerealiseerd. Na dit kort gesprek stuurde ik Hugo Schiltz volgende brief. Ik ben er mij van bewust, dat de mening van een buitenlander niet belangrijk is, laat staan enig gewicht in de schaal legt. Houd ik echter rekening met de in het Vlaamse land steeds gehoorde kritiek, wat wij in het noorden — op zijn zachts — geen interesse hebben voor wat er in en met Vlaanderen gebeurt, dan moet het toch ook weer prettig zijn, dat er tenminste één persoon is die zich objectief tracht te informeren, vóór als het dan nog iemand van linkse hui-ze is.

Met belangstelling las ik, ook hoe U zich de politieke toekomst van de Volksunie voorstelt. Uw stellingname is beslist progressief, al lijkt het mij overdreven U een socialist te noemen, zoals ik U hoorde noemen door enkele leden van uw partij. Zij meenden dit o.a. te moeten illustreren met de mededeling, dat U bevriedit is met de heer van Miert. Nu is volgens Jef Cloeck, korrespondent van «Vrij Nederland», de heer van Miert beslist geen socialist-pur-sang, zodat de heer Cloeck ook van uw socialisme geen hoge dunk hebben zal.

Voor mij is alleen van belang dat er eindelijk een Vlaams-nationale partij is, die afstand neemt van een te eng partikularisme, die over de grenzen heen kijkt en die zich opstelt om op een vooruitstrevende manier de moeilijkheden in onze samenleving te benaderen en te beoordelen. Ook vind ik van immens belang voor de politieke ontwikkeling van Vlaanderen, dat nu eindelijk ook de sociaal democraten zich intensief met de toekomst van land en volk bezighouden.

Wat in Nederland een weerstand zou oproepen is het door U gebruikte woord «volksnationalisme». Ik weet, dat men in het Vlaamse land meewarig de schouders ophaalt als weer eens blijkt hoe allergisch wij zijn voor het woord «volks» in combinatie met het woord nationalisme. Men dient echter te begrijpen, dat wij in een jong verleden hebben geleerd hoe dit begrip ook kan worden geïnterpreteerd. Persoonlijk meen ik te begrijpen wat U er mede bedoelt, alleen zou ik U willen adviseren — vooral ter voorkoming van enig wanbegrip in dit land — konkreter te formuleren welke democratische en progressieve inhoud U aan dit begrip geeft.

Permitteer mij dit advies. Reeds zovele jaren ben ik in de Vlaamse Beweging geïnteresseerd, dat ik het meer dan jammer vinden zou als door een misverstand een goed en progressief programma verkeerd zou worden geïnterpreteerd.

N.N., Nederland

ZOEKERTJES

Te huur: uitsluitend voor Vlamingen. App. nieuwb. Dilbeek. Rust. lig. Liv. ing. keuken. 2 slaapk., badk. 2 ter., gar., centr. verw. 9.400 fr., geen lasten.
Tel. 02-582.19.09.

Te huur, goed gelegen herberg. Voor inlichtingen tel. bierhandel Hellinckx, St.-Martens-Bodegem, tel. 02-582.10.93. Adv. 182

Studentenkamer in Koekelberg te huur. Voorkeur voor Vlaams-nationalisten. Inl.: de h. Suys, tel. 02-426.24.92.

GROOT GENT

GEVRAAGD: bekwame stiksters en uitsnijdsters (uitsnijdsters).

— Brouwerij zoekt jong echtpaar voor uitbating Vlaams café te Gentbrugge. Z.w.: senator Van Ooteghem - 091-30.72.87.

— In nieuw gebouwd appartement, centrum Leuven, kamer voor studentin te huur. Matige prijs. Tel. 016-22.92.13 of 02-512.66.60, vragen naar mevrouw Despegel. (N74)

WIJ

Vlaams Nationaal Weekblad

Uitgave van het Vlaams Pers-, Radio- en TV-Instituut v.z.w.

Opstel en samenstelling: het komitee van redakteurs (R. Corty, H. De Schuyteneer, Joost Tienpunt, M. Van Liedekerke, T. Van Overstraeten).

Alle stortingen voor abonnementen, publiciteit en redactie op prk 000-0171139-31 van «WIJ», Barrikadenplein 12, 1000 Brussel. (Tel. 02/219.49.30).

Jaarabonnement 500 fr.
Halfjaarlijks 300 fr.
Driemaandelijks 150 fr.
Steunabonn. 1.000 fr.
Losse nummers 16 fr.

Verantw. uitg.: Hugo Schiltz, Te Couwelaerlei 134, 2100 Dourne.

Publiciteitschef: de h. Karel Severs, tel. 02/219.49.30 toestel 25. ('s voormiddag) of privé: Alsembergsesteenweg 41b, 1512 Dworp. Tel.: 02/356.78.44.

De unitaristische valstrik

Dat een eerste-minister in een land dat economisch en financieel naar lucht hapt zonder zijn ministers of zijn partners te verwittigen de regering in de steek laat, is zonder voorgaande. Hij rukt daarmee mijlenver af van het imago, dat hij zichzelf wil aanmeten: dat van een verantwoordelijk staatsman die beheert, zoals het een goed familie vader zou passen.

Indien een crisis slechts de individuele uiting zou zijn van de allerindividueelste gevoelens, dan zou men het bij deze persoonlijke beschouwing kunnen laten. Er staat echter méér op het spel dan de eigengereidheid, de gekwetste ijdelheid of de lichtgeraaktheid van een enkeling. Zo past het dan ook, de gevolgen van deze crisis af te meten.

Welke zijn de mogelijke oplossingen?

Er is ten eerste het perspectief van verkiezingen. Sommigen spekuleren daarop. De Jong-CVPers hebben enkele dagen geleden nieuwe verkiezingen geëist.

Voor ons niet gelaten: iedere partij — ook de onze — houdt er rekening mee dat ze op ieder ogenblik kan gekonfronteerd worden met het kiezerskorps. Het is echter onze diepe overtuiging, dat ons volk andere katten te geselen heeft dan het ondergaan ieder anderhalf jaar van een kies-

Er zijn er die om de chaos roepen...

strijd. Wat trouwens ook het resultaat van verkiezingen zou zijn, het basisgegeven blijft nadien bestaan: iedere democratische staatsvorming wordt afhankelijk gemaakt van een tweederde meerderheid. Dit betekent dat zij noodzakelijkerwijze het gevolg moet zijn van onderhandelingen en van een akkoord met franstalige partijen.

Een van de Vlaamse machtsfactoren tijdens de Egmont- en Stuyvenbergonderhandelingen is geweest dat — voor het eerst in onze geschiedenis — er een goede persoonlijke en politieke verstandhouding was tussen de drie Vlaamse partijvoorzitters. Deze essentiële faktor van Vlaamse macht dreigt hoe dan ook verloren te gaan bij verkiezingen. Het zou een slecht uitgangspunt zijn voor iedere nieuwe onderhandelingsronde in de toekomst.

Een tweede mogelijkheid — en sommige unitaristen dromen daarvan — is een nieuwe regeringskombinatie, die ofwel de gemeenschapsproblemen in de frigo zou stoppen ofwel ze zou oplossen zonder de inbreng en de controle van de Vlaams-nationalisten. Wat dat betekent, hebben wij in Hertoginnedal, bij de grondwetsherziening enzoverder tot in den treure gezien. Er zal wel, zelfs onder de

meest verstokte anti-Egmonters, geen enkele Vlaamsgezinde verblind genoeg of naïef genoeg zijn om te geloven dat daar enig positief resultaat van te verwachten is.

Eén van de weinige lichtpunten verleden woensdagavond, na het uitbreken van de crisis, was de behoedzaamheid van de drie Vlaamse partijvoorzitters, die duidelijk geen definitieve stukken wilden maken. Ze waren van mening, dat slechts het handhaven van de huidige meerderheid een uitweg biedt. De speelruimte daarvoor is wel erg eng geworden. Het is nochtans onze diepste overtuiging dat, in het belang van de Vlaamse toekomst, geen poging onverlet mag blijven om het Vlaamse eenheidsfront te handhaven en productief te maken in het definitief ten uitvoer leggen van de staatsvorming.

De partijvoorzitters hebben er zich sinds het uitbreken van de crisis wijselijk voor behoed, exclusieven uit te spreken. Politiek, ook wanneer ze beleefd wordt met het hart, moet bedreven worden met een koel hoofd. Het moet echter duidelijk zijn dat, indien er dan ook geen enkele exclusieve tegen personen bestaat, er vanwege de Vlaams-nationalisten een duidelijke exclusieve wordt uitge-

sproken tegen de dubbelzinnigheid, de dubbelhartigheid, de onmoed om leiding te nemen en de woordbreuk.

Wie oprecht bekommerd is om de toekomst van het Vlaamse volk, om de mogelijkheid van de Vlaamse Staat, moet hopen dat er in de Vlaamse meerderheidspartijen voldoende moedige mensen zijn om een allerlaatste poging te wagen.

De vraag dient trouwens gesteld of dit nog zal volstaan. De verzwakking van het Vlaamse eenheidsfront — die mede het eerste resultaat is van het unitaristisch gekonkel — heeft reeds geleid tot de verhoogde driestheid van de frankofonen.

Aan de unitaristische stokebranden, aan de laattijdige belijders van de grondwettelijke maagdelijkheid, aan de bekrompen elektoralisten en aan al degenen die, uit berekening of uit naïviteit, de handlangers van de enen of de anderen zijn, dient duidelijk de vraag gesteld: is het dat wat gij wilt? Is de Vlaamse onmacht uw doel, de kommunautaire chaos, het wekenlange gezagsvacuüm in een door de crisis zwaar geteisterd land en uiteindelijk de totale onbestuurbaarheid en het avontuur?

Wat ons betreft dan: zonder ons!

Middenin deze crisis, en vooraleer de dingen hun loop nemen in de een of andere richting, is het goed om nog eens duidelijk te stellen waarom het ons te doen was, is en blijft.

Wij willen de Vlaamse Staat. In het Gemeenschapsakkoord zien wij het middel om hem, vooralsnog met onvolmaaktheden en beperkingen, onomkeerbaar te maken en vatbaar voor verdere groei.

Wij willen de Vlaamse Staat niet prijsgeven voor zogenaamd grondwettelijke bezwaren. Vooral dan wanneer deze bezwaren geformuleerd worden nadat het Gemeenschapsakkoord en de wetteksten die er uit resulteren herhaaldelijk goedgekeurd zijn door de hele meerderheid. Herhaaldelijk ondertekend zijn door alle meerderheidspartijen, door de ministers en door de eerste-minister zelf. Daarenboven goedgekeurd zijn in eerste en tweede lezing in de Bijzondere Kamerkommissie.

Wat wij willen

Wij zijn Vlaams-nationalisten. Ons partijsekretariaat ligt aan het Barrikadenplein, op de hoek van de Omwentelingsstraat en de Voorlopige Bewindstraat: namen die er aan herinneren dat de rampzalige unitaire voorgedijstraat 150 jaar geleden uit nogal een andere ongrondwettelijkheid werd geboren dan degene die thans laattijdig wordt ingeroepen.

Omdat wij met hart en ziel de Vlaamse Staat wilpen zijn we echter ook in deze moeilijke omstandigheden bereid, opening te laten voor een gesprek

Dat men dit niet uitleggen als een teken van lankmoedigheid. Qua overtuiging en qua temperament zouden we nogal wat liever al onze duivels ontbinden. Verbale krachtpatserij is echter gemakkelijk. Dat is ons eens te meer opgevallen toen wij in de «Standaard» van eergisteren vast konden stellen, hoe een geboren en getogen unitarist met de houten sabel van een brallerig separatisme zwaait. Wanneer wij de moeilijke en vaak ondanbare weg gekozen hebben van de federale hervorming van dit land, dan is het omdat wij nationalisten zijn, omdat wij Brussel niet willen prijsgeven, de thuis van honderdduizenden Vlamingen.

Sinds de Tindemans-grondwetsherziening van 1971 kan de hervorming van de staat meer dan ooit slechts het resultaat zijn van een akkoord met de franstaligen. Dat is niet onze fout. Wanneer wij met franstaligen — met vaak arrogante en bekrompen franstaligen — in een meerderheid zitten, dan is het niet omdat we hen graag zien. Dan is het, omdat wij eens en vooral altijd verlost willen zijn van hen en van hun voorgedij.

Wij houden daarenboven van het politiek fatsoen, zonder hetwelk de democratie onleefbaar wordt. Als een gegeven woord geen gegeven woord meer is, houdt de democratie op te bestaan.

Zolang er, zij het nog slechts een waterkans bestaat, op grond van een eerbaar vergelijk en in goed fatsoen, de Vlaamse Staat te bereiken, blijven we beschikbaar. Geen minuut langer.

We klampen ons vast aan onze taak. We klampen ons niet vast aan de macht.

tvo

De unitaristische valstrik

Karel Van Miert De korte lange weg

Van Miert is een onbeschreven blad in de nationale politiek. Vrij onverwacht, na het ontslag van Jos Van Eynde en de niet-beschikbaarheid van Frank Van Acker en andere dauphins, opgeklimmen naar de leiding van de BSP heeft hij alvast gezorgd voor een zichtbare generatiewisseling. De rol van de enkeling in een historische ontwikkeling wordt vaak nogal eens overschat. Slechts later, wanneer Van Miert het blad zal volgeschreven hebben, zal zijn eigen aandeel en dat van de omstandigheden nauwkeuriger kunnen afgewogen worden. Hijzelf behoort niet tot de vaders van het Egmontpakt, dat voor de BSP door Willy Claes werd onderkend. Hij heeft zich echter snel in de materie ingewerkt en trok, in het eenheidsfront van de Vlaamse partijvoorzitters, loyaal zijn streng. Of de stijl en de geest van Van Miert reeds doorgedrongen zijn

in de honderden Volkshuizen, is te betwijfelen. Als jonge man van een zelfbewuster Vlaamse generatie treedt hij zijn Waalse collega-partijvoorzitter tegemoet met een complexloosheid, die nieuw is en dus nog opzien baart. De glazen hebben de jongste weken en maanden meer dan eens geram-

meld in het hoogste BSP-PSB-cenakel. Precies de jongste dagen is deze ontwikkeling op een punt gekomen, waarbij de BSP zegde om het voortaan op eigen poten te doen. Van co-president naar voorzitter is voor Van Miert een kleine stap; voor Vlaanderen was het een lange weg.

Wilfried Martens Vrienden en vijanden

Men moet een politiek tegenstrever de eer geven die hem toekomt: Wilfried Martens, die sinds altijd federalist is, heeft het spel in de coalitie behoorlijk gespeeld.

Tot en met enkele weken geleden in de Bijzondere Kamercommissie, scheen hij de onbetwiste leider in de CVP. De openlijke en verdoken tegenstanders van het Gemeenschapsakkoord moesten zich beperken tot onvruchtbare manoeuvres in de marge.

Van meet af aan stond Martens echter voor de moeilijke opdracht, politiek te moeten voeren met een partigoot-premier, die liever aan het hoofd had gestaan van een andere regeringscoalitie, met een ander programma. Sinds enkele weken leek zijn invloed te krimpen: hij kreeg het in eigen partij steeds zwaarder te verdu-

ren vanwege een coalitie van «objektieve bondgenoten»: de anti-Egmontgroep Verroken-De Bondt en de unitaristische groep hadden mekaar gevonden in het spelletje rond de grondwettelijke bezwaren. Deze coalitie werd nog versterkt door de groep electorale eendagspolitiekers, waaraan de CVP nooit bijzonder arm is geweest.

Wijlen Kamiel Huysmans is de auteur van de boutade «dat hij, buiten zijn politieke vrienden, geen vijanden had». Wilfried Martens ervaart het — ook en zeker in de CVP — niet zeldzame lot, dat hij door heel wat mensen binnen zijn partij minder gewaardeerd wordt dan daarbuiten. Net zoals dat reeds in juni het geval was, is de sleutel tot de huidige crisis ook thans weer te zoeken bij de machtsstrijd in de CVP.

Antoinette Spaak

De Brusselse erfzonde

Antoinette Spaak heeft een politieke stamboom waarvan men moet erkennen dat hij kleurrijk is: van blauwen groothuize, van roden huize, is zij voorzitter van het FDF.

Het kurieuze amalgaam dat zij voorzit, maakt het haar niet gemakkelijk. Het FDF overspant een bont spectrum van ontgoochelde Louvain-professoren over luciede maar chauvinistische Franse nationalistes naar Brusselse folkloristen en zinnekes, met alle kleurschakeringen daartussen.

Deze groepen hebben alle een gemeenschappelijk kenmerk: hun overgeërfd en tot een tweede natuur geworden gewoonte om het in Brussel voor het zeggen te hebben en uiteraard in het Frans, naast hun vage vrees en afkeer voor de groeiende vitaliteit van de Vlaamse gemeenschap maken hen bijzonder onderhevig aan allerlei vormen van bewuste of onbewuste Vlamingpesterij.

Men kan Antoinette Spaak en de meest lucieden in de FDF-top niet ontzeggen, dat zij daartegen — voor zover zij er zich bewust van worden — niet ingaan. Zij boeken daarbij niet al te veel succes: de lijst van kleine of grote Brusselse plagerijen wordt iedere dag langer. Het heilzaamste wat hen kan overkomen is, dat zij door de structuren van het gemeenschapspakt gedwongen worden tot de nieuwe verhouding, waarin het Brussels gewest niet meer zal kunnen bestuurd

worden zonder de actieve en voortdurende medewerking van de Vlamingen.

In de FDF-achterban zijn er heel wat die precies dát vrezen,

die precies daarom nukkig worden. Wat dan door de FDF-leiding vertaald werd in een grotere onhandelbaarheid binnen de coalitie.

Charles Nothomb Een graantje meepikken

Charles-Ferdinand Nothomb, met in zijn stamboom een der vaders van het België anno 1830 en in zijn echtelijke sponde een Pouppez de Kettenis de Hollaeken, is voorzitter van de bestbeloonde politieke groep van België: de kleine PSC is het steeds gewoon geweest, een overmatig groot aandeel te krijgen bij de portefeuilleverdeling in een regering.

Dat de portefeuillehonger van de PSC steeds zo bovenmatig werd tegemoet gekomen is vooral te danken aan de CVP, die er vele jaren heeft moeten overdoen en die veel lessen van de Volksunie moest krijgen vooraleer zij zich losmaakte eerst van de voorgedij en vervolgens van de band met de Waalse zusterpartij.

Sinds de PSC zich noodgedwongen moet terugtrekken bin-

nen de horizon van het eigen Waals territorium, heeft zij haar vroeger niet te evenaren unitarisme goeddeels geruimd voor een regionalisme. Wat haar moet toelaten, in het PSB-imperium toch nog wat van de kruimels mee te pikken. Vanuit zijn onbedreigde positie heeft Cools haar dat goedmoedig ingeruimd — pas d'emerdements — in ruil voor enig eerbetoon voor hand- en spandiensten.

Van Nothomb is al herhaaldelijk gezegd en geschreven, dat hij een lijfelijke afkeer heeft voor Tindemans en dat deze gevoelens wederkerig zouden zijn.

Een en ander heeft meegebracht dat hij, zonder deloyaal te zijn, in de coalitie lastiger was dan de omvang van zijn partij zou wetigen.

De unitaristische valstrik

Hugo Schiltz Terugblik halverwege

Degenen die Schiltz laagbijdegrondse politieke ambities toeschrijven, hebben zich nooit over zijn loopbaan gebogen. De VU-voorzitter is begonnen als onafhankelijk Vlaams-nationaal gemeenteraadslid op de Antwerpse CVP-lijst. Schiltz heeft voor de Volksunie geopteerd ondanks de gouden politieke bergen die hem, bij voorbeeld door wijlen Delwaid, in de CVP werden beloofd. Met een andere keuze dan de Vlaams-nationale was hij vandaag minstens schepen van de haven, alhoewel zijn capaciteiten hem vermoedelijk heel wat hoger op zouden hebben gebracht.

Zijn ambitie is een andere en een grotere: hij wil dat hijzelf, zijn generatie en zijn partij uiteindelijk de kroon op het werk zetten van de generatielange strijd in de Vlaamse beweging. Hij wil de Vlaamse staat. In de kleurrijke,

onverbloemde taal die de journalisten hem niet ten onrechte toeschrijven, heeft hij ooit eens gezegd: ik wil het federalisme, de Vlaamse staat, desnoods met de duivel. Hij bedoelde daar op dat ogenblik hoogstwaarschijnlijk niemand in het bijzonder en zeker geen eerste-minister mee.

Zelfs de tegenstrevers komen onder de indruk van de hardnekkigheid, waarmee hij de verwezenlijking van de Vlaamse staat nastreeft en van de loyaleiteit die hij opbrengt, vanuit het gegeven woord, voor zijn partners.

Halverwege in de richting van de Vlaamse staat kan hij reeds terugzien op een verwezenlijking, die goeddeels de zijne is: het opentrekken van de verkrampte, geclicheerde verhoudingen in Vlaanderen, de opening naar een pluralistischer Vlaamser Vlaanderen.

André Cools De Waalse republiek

André Cools heeft in de twintig jaar van zijn parlementaire en ministeriële loopbaan nooit de smaak voor het forse woord verloren. Men moet deze gewezen sekretaris-ontvanger van de openbare onderstand echt niet onderschatten: het blijft onmogelijk zijn spontane gemoedsuitbarsting te onderscheiden van de gespeelde. Hij beroept zich graag op zijn trouw aan het gegeven woord.

Zijn verhouding tot Vlaanderen is niet vrij van complexen. In een forse wit-zwarttekening ziet hij het maanlandschap van de kwijnen-de Waalse industrie tegen de horizon van een Vlaanderen, dat hem imponeert door grotere vitaliteit. Ten noorden van de taalgrens vermoedt hij de klerikale hoogburch, waarvoor hij een viscerale afkeer heeft.

Deze verhouding is er niet beter op geworden, sinds de Waalse greep op de BSP is verslapt. De weg van Van Miert wordt dan ook vaak begeleid door een krakelende Cools.

Voor de frankofone Brusselaars die hij beschouwt als bekrompen bourgeois, heeft hij in de grond slechts verachting. Hij sluit zich echter telkens bij hen aan of bedient er zich van, wanneer hij daardoor zijn positie kan versterken. Het is hem te doen om de macht in Wallonië, zo weinig mogelijk gedeeld. Sinds maanden scheen hij de analyse gemaakt te hebben, dat zijn gewestvorming de een of andere dag zou struikelen op een heimelijk maneuver van de CVP. De houding die hij dientengevolge aannam, was een bron van voortdurende en bijkomende moeilijkheden in de koalitie.

De beslissende rel De film van de crisis

WETSTRAAT — Woensdagmiddag. Tindemans vermaande de dames en heren van het politiek halfond: «Na de aanvallen en verwijten waarvan ik de laatste dagen het voorwerp ben geweest, en zoëven nog op deze tribune, is de konklusie voor mij duidelijk: ik verlaat deze tribune, ik ga naar de koning, en ik bied hem het ontslag van deze regering aan.»

Verbazing bij alle politieke partijen van de regeringskoalitie kenmerkte het verder verloop van de eerste krisisdag.

Verbazing en bittere ergernis omdat Leo Tindemans een eenmansnummertje opvoerde dat meteen alle kenmerken vertoonde van het grof spel.

Toegegeven, er is één verschoning voor de premier: bij de recente overbodige junikrisis trok hij naar de koning, zonder zijn regeringskollega's te verwittigen van zijn demarches. Eergisteren stelde Tindemans in alle duidelijkheid, op de politieke tribune, dat het regeren met de federalisten hem tot hier zit.

Toch blijft er die flagrante gelijkheid met de junikrisis: ook nu weer hengelde zelfs CVP-voorzitter Wilfried Martens vergeefs naar de voorgenomen krisisschappen van Tindemans.

Kwartuur

Leo Tindemans kwam dus in het parlementair halfond, met bitsige stem, verbolgen, verklaren dat een aantal communautaire druppels dat troebel glas water van hem deden overlopen...

Op een perskonferentie achteraf sprak hij even krasse taal. Hij gaf een toelichting die er geen was, maar in zijn bitsige uitspraken betokkelde hij wel onverbloemd de elektorale snaar: «Tienduizenden mensen hebben hun vertrouwen in mij gesteld. De leugenachtige campagnes die de jongste tijd tegen mij werden gevoerd, tasten mijn imago enorm zwaar aan, en dat kan ik niet langer blijven dulden.» Zo zei Tindemans het, met precies deze bewoordingen. Wie zegde daar weer dat er

zware konstitutionele bezwaren oprijzen voor de staats hervorming?

Op zijn eerste perskonferentie na het Stuyvenbergvergelijk werd aan Tindemans gevraagd of, wanneer en hoe de Raad van State zou geraadpleegd worden en hoe zwaar Tindemans aan de adviezen zou tillen. «Daar kan ik nu nog niet op antwoorden», zei Tindemans. «De regering zal op het gepaste moment moeten oordelen hoe en of de Raad van State gekonsulteed wordt». Dat zegde de premier dubbelzinnig in januari van dit jaar.

Vorige woensdag, op zijn zelfde konferentiezetel in de Wetstraat 16, tilde de ex-premier zeer zwaar aan de fel belichte adviezen van de Raad van State. Maar hij stak het niet onder stoelen of banken dat hij vooral zwaar denkt aan zijn politiek imago. En omdat dat zou aangetast worden door politieke verklaringen en artikels in de vrije pers, meende Tindemans, woensdag dus om 14 u.45, het land een ernstige politieke crisis cadeau te moeten geven.

Tindemans, die er blijkens herhaalde incidenten niet kapot van is om zijn regeringsleden en koalitiepartners geregeld in de kou te laten staan, aanhoorde in de Kamer ongeduldig de éénstemmige vraag van een aantal partijvoorzitters: André Cools, Hugo Schiltz, Nothomb...

Een vraag om een duidelijk regeringsstandpunt over de zogenaamde grondwettelijke bezwaren, die door CVP-voorzitter Wilfried Martens namens zijn partij nauwelijks drie uur voordien aan de andere koalitiepartners werden meegedeeld.

De ergernis kwelde Tindemans in toenemende mate naarmate hij gedurende een kwartuur de vraag naar een duidelijk regeringsstandpunt moest aanhoren van de partijvoorzitters, en niet van de fractievoorzitters.

De baas

Het breekpunt van de premier werd uiteindelijk op zijn krasse perskonferentie nauwelijks omzwachteld met vooringenomen

motieven en zwaar politiek spel. De premier hoefde immers niet zo meteen alle gezworenen des volks uit hun zetel te bannen, want er was vóór de middag overeengekomen dat het kernkabinet in vergadering zou bijeenkomen rond 15 u., en dat naderhand in de vooravond de voltallige regeringsraad zou bijeengeroepen worden. Er was, en er is ook nu nog geen enkele aanvaardbare reden om het afgelaten van deze regeringsbijeekommen om te buigen tot een éénmansbezoek aan het paleis van de koning, met de ouverture naar een politieke crisis die geen van de regeringspartners op de politieke tribune openlijk gevraagd heeft. Er werd immers in het parlement met groeiende aandring gepleit voor een onduubbelzinnig en een krachtadig regeringsstandpunt over de verdere evolutie van de staats hervorming. Dat was klaarblijkelijk te veel gevraagd.

Op vrijdag 22 april, vorig jaar, legde Leo Tindemans deze verklaring af: «Ik heb altijd gezegd dat ik naar een regering streef die de sociaal-ekonomische problemen en het probleem van de gewestvorming de baas kan, en waarbij de koalitiepartners niet zouden pogen elkaar vliegen af te vangen. Dit wil zeggen, dat zij de moeilijke situatie waarin het land zich bevindt niet zouden exploiteren om daaruit politiek voordeel te halen. Dus streef ik ernaar dat de staatspartijen, dat de ernstige partijen, zo mogelijk samen in een regering zouden zitten.»

Tindemans heeft woensdag blijkbaar gemeend te moeten oordelen dat er in dit land geen enkele ernstige partij voorhanden is, want hij trok zich eigennuttig terug in zijn kabinet, nadat hij het land in rep en roer zette en vooraleer hij «naar de koning ging». Tindemans wou aan de pers zelfs beleefdheidsshalve niet verklappen in welk soort crisis hij dit land heeft willen storten, en waarom zijn elektoraal imago woensdagmiddag tijdens een kortstondig shownummertje plots moest verheven worden tot een staatszaak.

De unitaristische valstrik

Korrekt en strijdbaar

Men heeft het gemeenschaps-pakt dat op 24 mei 1977 door Leo Tindemans en vertegenwoordigers van de meerderheidspartijen werd ondertekend, niet ten onrechte een «historisch kompromis» genoemd. Het was inderdaad, na jarenlange disputen en steeds opduikende conflicten,

kommernis om de toekomst van Vlaanderen.

Na moeizame partijbijeenkomsten kon de regeringsploeg op 3 mei 1977 worden ingezworen. Eerst hadden de PSC-ministers een bijzonder ongebruikelijk voorspel opgevoerd. Baron Notomb had namelijk zijn veto ge-

onze Limburgse senator, kreeg het departement van Wetenschapsbeleid met een belangrijk budget, een sektor waar tot nog toe altijd Vlaamse klachten geweest zijn. Het belang van Wetenschapsbeleid kan afgewogen worden aan het feit dat de eerste-minister dit tot dan toe voor zich reserveerde. Als staatssecretaris verwierf kamerlid V. Anciaux een sleutelpositie. Hij werd adjunct voor heel Vlaanderen, Brussel inbegrepen, voor de kulturele aangelegenheden. Daarenboven werd hij toegevoegd aan de minister voor Brusselse aangelegenheden voor wat betreft de sociale sektor.

De regering kreeg het vertrou-

een regeling die in alle kampen tranen en bloedneuzen naliet en ze allemaal een stuk gezichtsverlies kostte. Misschien nog het meest de formateur, die zijn opdracht begon met de verklaring dat hij ernaar streefde «dat de staatspartijen, dat de ernstige partijen, zo mogelijk samen in een regering zouden zitten». Uit het «Dagboek van een kabinetsformatie» van Jan Ceuleers blijkt hoezeer de staatsman uit Edegem zich heeft ingespannen om vooral niet het akkoord te bereiken dat ten slotte uit de bus kwam.

steld tegen de portefeuilleverdeling in het kabinet. Maar het Staatshoofd wilde in zijn toespraak bij de beëdiging de affrontelijke houding van de franstalige kristen-demokraten best vergeten.

Voor de eerste maal werd in het Parlement een regeerverklaring voorgelezen, die mede opgesteld werd door Vlaams-nationale ministers. Hiermee was de Volksunie definitief een nieuwe fase in haar bestaan ingetreden. Bij de portefeuille-onderhandelingen had de Volksunie drie substantiële sectoren in de wacht gesleept,

wen in Kamer en Senaat. Nog vóór de vakantie schortte het parlement de Brusselse agglomeratieraadsverkiezingen op, die normaal in de herfst van 1977 hadden moeten gehouden worden. Kamer en Senaat schaften ook de driedelige gewestvorming van de wet-Perin af.

Op 14 juni 1977 verkoos de Kultuurraad M. Coppieters tot voorzitter. De senator uit het Waasland vatte zijn functie dadelijk op als een tribune vanwaar voortaan de stem van het strijdende Vlaanderen weerklonk.

In de kultuurraad hield voorzitter H. Schiltz een opmerkelijk pleidooi voor de federalisering van het Schoolpakt. Hij riep alle Vlamingen op tot een fundamenteel gesprek hierover. Coppieters speelde het klaar dat de minister van Nationale Opvoeding een beleidsnota bij de Kultuurraad indiende. Voor het eerst in de geschiedenis bespraken woordvoerders van de Vlaamse partijen in het eigen Vlaams parlement tijdens een hoogstaand debat alle aspecten van het onderwijsbeleid.

Terwijl in Vlaanderen de discussie over Egmont onverpoosd verder ging, stelde de regering de begroting van 1978 op punt en werd uitgekapt met het plan — het plan-Spitaels — om de werkloosheid in te dijken met 70.000 eenheden.

ondertekend door alle ministers. De toetreding van de Volksunie tot de regering heeft een aantal tastbare winstpunten opgeleverd. De toekomst van 't Nederlands-talig onderwijs te Brussel werd verzekerd. Inzake de Europese verkiezingen heeft de tweeledig federalistische visie het gehaald, zowel op het unitarisme als op het driedelig regionalisme. De Volksunie heeft een onomkeerbaar federaliseringsproces teweeggebracht. De syndikale wereld, het bedrijfsleven en tal van verenigingen op de meest diverse terreinen van het maatschappelijk leven pasten zich aan bij de federale werkelijkheid.

Er is daarenboven de hoop ontstaan op een opener en verdraagzamer klimaat in Vlaanderen. Mede door toedoen van de VU, heeft het gemeenschapsakkoord in de BSP een proces op gang gebracht dat voor de toekomst van Vlaanderen belangrijk zou kunnen blijken. Zonder complexen en vrijmoedig heeft de Volksunie haar eigen weg binnen de coalitie bewandeld. Toen in de lente 1978 de heer Nols het nog eens met een elektorale stunt probeerde, traden onze regeringsleden onmiddellijk en kordaat op. V. Anciaux werkte dag na dag aan de uitbouw van een stevige sociaal-kulturele infrastructuur in de hoofdstad en pakte, voor het eerst in de Belgische geschiedenis, het probleem van de gastarbeiders grondig aan. H. de Bruyne voerde een beleid dat nieuwe kansen schiep voor de KMO's. In de regering werden voor het eerst sinds 1945 de repressiedossiers reeksgewijze aangepakt. Het evenwicht tussen de gemeenschappen op het vlak van wetenschapsbeleid werd onder impuls van R. Vandekerckhove in grote mate hersteld. Het was geen bluff als Coppieters in zijn 11 juli-toespraak voor de radio opmerkte: «Vlaanderen kan zich weer als een natie gedragen». Geen objectieve waarnemer kan voorbijgaan aan de vaststelling dat de Volksunie-bewindslieden het Belgisch politiek leven in een nieuwe marsrichting hebben geduwd. Korrekt en strijdbaar hebben zij de droom van het Vlaams-Nationalisme waargemaakt.

Het Egmontakkoord was voor de openbare opinie, meer bepaald voor de Vlaamse nationalist, een schok. Het lokte in onze rangen, hoe kon het anders, een discussie uit die nog niet is uitgepraat. Aan één aspect van dit debat kan de historicus zeker niet voorbijgaan: waar het in andere partijenakels blijkbaar steeds opnieuw om tactische zetten, ellebogenwerk en machtsspelletjes gaat, werd het meningsverschil in de Volksunie opvallend beheerst door de gemeenschappelijke be-

waarin geijverd kon worden voor, of gewaakt over wezenlijke Vlaamse belangen. Senator H. de Bruyne kreeg het departement van Buitenlandse Handel. Een departement dat van het allergrootste belang is voor het Vlaamse bedrijfsleven en de Vlaamse kleine en middelgrote ondernemingen, die in deze crisisperiode meer dan ooit alles te verwachten hebben van de export. Dit departement betekende een opening naar het Vlaamse bedrijfsleven. Dokter Rik Vandekerckhove,

De unitaristische valstrik

Wie een hond wil slaan... ...vindt wel gauw een grondwet

Het beeld dat men wil doen ingang vinden is dat van de heer Tindemans en dat van de CVP als behoeders van de rechtsstaat. Wie dit stuiverromannetje slikt is er meteen van overtuigd, dat de overige partijen in de coalitie aangevoerd worden door grondwetsverkrachters.

De waarheid is anders. En veel belangrijker dan de beschuldiging van grondwetsverkrachting is de vraag naar het democratisch en politiek fatsoen. Wordt de rechtsstaat gediend door diegenen, wier handtekening niet méér waard zou zijn dan de 0,003 gram inkt die er voor werd gebruikt? Het debat over de grondwettelijkheid van een aantal bepalingen in het gemeenschapspakt is slechts vóór een paar weken begonnen.

Het werd slechts omhooggespeeld enkele dagen geleden tot een breekpunt, op de vergaderingen van de CVP-parlementsleden te Malle en op Hengelhof. De zogenaamd ongrondwettelijke bepalingen zijn echter reeds vele weken oud. Ze werden goedgekeurd en grondwettelijk in orde bevonden door de regering zelf vier ministers, inbegrepen de eerste-minister, er hun handtekening onder plaatsten. Ze werden opnieuw goedgekeurd en grondwettelijk in orde bevonden door de bijzondere kamerkommissie, ook door praktisch alle CVP-leden in deze commissie. En dan plots valt als uit de lucht de beschuldiging dat er aan grondwetsverkrachting wordt gedaan. Met wiens voeten denkt men te spelen?

De tekst van het Stuyvenbergakkoord werd door Tindemans op 28 februari 1978 meegedeeld aan het parlement. Enkele dagen later werd hij door de meerderheid, inbegrepen de CVP, goedgekeurd in Kamer en Senaat. Niemand rept over ongrondwettelijkheden. Wel integendeel! De tekst voorziet dat alle maatregelen, die zonder herziening van de grondwet mogelijk zijn, zullen verwezenlijkt worden in het zgn.

overgangsregime en dat de rest wordt uitgesteld tot in het definitief regime, m.a.w. tot op het ogenblik dat de grondwet zal herzien zijn in het volgend parlement. Hieruit spreekt ondubbelzinnig eerbied voor het parlement. Het daaropvolgend artikel 137 stelt, dat bepaalde aangelegenheden «alleszins» (zo staat het in de tekst) zullen verwezenlijkt worden. Voor deze aangelegenheden zou «alleszins» het argument van ongrondwettelijkheid niet kunnen ingeroepen worden. Zo wilde het de regering, inbegrepen de eerste-minister. Zo wilde het de meerderheid, inbegrepen de CVP. En niemand, letterlijk niemand voerde daar toen een grondwettelijk bezwaar tegen aan.

Aan de regering kwam de taak toe, de Egmont- en Stuyvenbergteksten om te zetten in een wetsontwerp. Dit wetsontwerp werd door de voltallige regering — inbegrepen de eerste-minister en alle CVP-ministers — goedgekeurd en ondertekend. Niemand, letterlijk niemand vond daar toen grondwettelijke graten in.

Op 11 juli 1978 werd het wetsontwerp bij de Kamer ingediend. Onmiddellijk daarop begon de bijzondere kamerkommissie, onder voorzitterschap van Wilfried Martens, met de behandeling.

Niet voor lang echter. Daarvoor zorgde de Raad van State. Deze beweerde in de hem gevraagde adviezen, dat een aantal bepalingen van het wetsontwerp strijdig waren met de grondwet. De Raad, tussen haakjes gezegd zelf een ongrondwettelijk orgaan, zegde dat ondermeer de uitbreiding van de cultuurautonomie, de oprichting van de gemeenschapscommissies en sociaal-kulturele instellingen, het inschrijvingsrecht niet door de grondwettelijke beugel konden. Wie het dus nauw nam met de grondwettelijke regel, had tot plicht toen aan de alarmbel te trekken.

Dat gebeurde echter niet. PSB-voorzitter Cools vroeg aan de

regering, dat ze dringend een standpunt zou innemen tegenover de adviezen van de Raad van State.

Dit standpunt liet niet op zich wachten. Op 9 augustus verklaarde eerste-minister Tindemans in hoogsteigen persoon, trouw te blijven aan het politiek vergelijk; hij wees de grondwettelijkheidsbezwaren van de Raad van State af. De bijzondere kamerkommissie nam hiervan nota en zette haar werkzaamheden voort. Niemand, letterlijk niemand hield het toen bij de grondwettelijke bezwaren. Het probleem leek opgelost en vergeten.

Zo zeer opgelost en vergeten, dat het wetsontwerp werd goedgekeurd in eerste lezing op 22 en in definitieve lezing op 26 september. Van de acht CVP-leden stemde enkel Verroken tegen, terwijl Weckx zich onthield. Hun motivering sloeg echter enkel op politieke bezwaren, niet op grondwettelijke. Niemand, letterlijk niemand van de CVP'ers sprak toen van ongrondwettelijkheid.

Samen met het aanzwellen van de machtsstrijd binnen de CVP begonnen nadien de geruchten aan te zwellen over de plots ontdekte noodzaak om «trouw te blijven aan de grondwet». Op de ver-

gaderingen van de CVP-fractie te Malle en op Hengelhof werden dan in extremis een reeks bezwaren geopperd die men reeds lang kende en weerlegd had.

De nieuw-ontdekte bezwaren van de CVP stemmen wonderwel overeen met de oude adviezen van de Raad van State. Deze adviezen werden reeds meer dan twee maand geleden bij monde van de eerste-minister van de hand gewezen!

Het heimelijk unitaristisch mollenwerk, dat al lang een opening zocht, meende uiteindelijk een gat gevonden te hebben om de diepgaande federale hervorming van de staat te ondermijnen.

Twaalfduizend frank De grondwettelijke wedde van Tindemans

Wie zich vastklampt aan de komma van de grondwet, wie zou weigeren ooit een grondwetsverkrachting te ondergaan, zou tot zijn wellicht eigen grenzeloze verbazing bemerken, welk merkwaardig bestaan hij leidt.

Met een slaafse eerbied voor de grondwet zouden de magistraten nog altijd tot het einde van hun dagen zetelen. Volgens de grondwet worden ze immers «voor het leven» benoemd.

Indien de heer Tindemans in volkomen grondwettelijke maagdelijkheid zou willen leven, dan moet hij als lid van de Kamer vrede nemen met de 12.000 fr. die de grondwet hem als wedde toekent. Tenzij hij liever naar de Senaat zou gaan, waar de grondwettelijke «vergoeding van de kosten» slechts 4.000 fr. bedraagt.

Artikel 15 van de Grondwet zegt dat niemand kan gedwongen worden de rustdagen van een erediensdienst te onderhouden. Dat lijkt ons een billijke grondwettelijke regeling, maar de wetgeving betreffende de zondagrust is er regelrecht mee in strijd.

Bij de wet van 9 mei 1919 werd het algemeen zuiver kiesrecht ingevoerd, terwijl de grondwet het meervoudig stemrecht voorschreef. Echt geen peulschilletje!

De taalwetgeving in het onderwys van 1932 en die in 't bedrijfsleven van 1963 zijn volkomen tegen artikel 23 van de grondwet, zowel tegen de geest als tegen de letter ervan.

Er zijn in dit land een flink aantal wetten van kracht waarvan, voor een aantal wetsartikelen, de grondwettelijkheid sterk in twijfel werd getrokken. Zo bijvoorbeeld

de prijzenwet of de wet op inhuurneming van onteigening. Een dergelijke wet-met-een-ongrondwettig reukje werd gestemd onder de vorige regering, voorgezeten zoals men weet door de heer Tindemans: de zogenaamde wet-Perrin op de voorlopige gewestvorming.

Daarenboven is de grondwet vaak een arme sloor, die door zeer eerbiedwaardige regeerders gebruikt wordt als ze goesting hebben en die anders mag blijven slapen. Het advies van de Raad van State, dat dreigde negatief te zijn, werd maar liever niet gevraagd voor het referendum over de koningskwesie en voor de volmachtenwetten van 1957.

Maar om de Vlamingen te be-roven van hun rechten, ja daarvoor is de grondwet inderdaad uitzonderlijk goed geschikt...

Is de Belgische grondwet een aanslag op Vlaanderen waard?

De laattijdige roeping van grondwetsbeschermers die sommigen bij zichzelf plots hebben ontdekt, stelt het probleem van de waarde van handtekeningen, van gesloten en plechtig bezegelde en goedgestemde overeenkomsten. Degenen die dit spel uit argeloosheid of uit goede trouw — alles is mogelijk! — meespelen, moeten maar beseffen welke gevaren het inhoudt voor de Vlamingen. Het voorstel der CVP-frakties betreffende de eventuele wijziging van het wetsontwerp en zijn zogenaamde aanpassing aan de grondwettelijkheid komt neer in

feite op de onmiddellijke verwezenlijking van de driedelige gewestvorming, zonder het tegengewicht van de tweeledige federalisering. Daarenboven wordt de verwezenlijking prijsgegeven van de maatregelen, die de Vlamingen moeten toelaten zich doelmatig te laten gelden in de gemeenten van Brussel-Hoofdstad.

Men zal ons toestaan niet te dulden dat essentiële Vlaamse rechten en verworvenheden geofferd worden aan juridische spitsvondigheden en subtiliteiten. Men zal ons tevens toestaan dat wij, als

Vlaams-nationalisten, iets minder zwaar tillen aan de Belgische grondwet dan de unitaristen en degenen die ons naar de Vlaamse staat staan.

Maar zelfs afgezien van dit Vlaams-nationaal standpunt hoeft iemand die het terzake oneens is met Tindemans en de CVP, geen grondwetsverkrachter en geen ondermijner van de rechtsstaat te zijn. De politieke wil, die democratisch geschraagd wordt door een zeer ruime meerderheid, is even eerbiedwaardig als de grondwet. Ook degenen die de

grondwettelijke bezwaren inroepen kunnen niet beweren, dat het wetsontwerp op de staatsvorming in botsing komt met essentiële punten van de grondwet die rechtstreeks te maken hebben met de vrijheden en de rechten van de burgers. De eerbied voor de grondwet moet er een zijn voor haar geest en niet voor de komma. Tenslotte zijn heel wat eminente juristen in binnen- en buitenland van mening, dat het oorbaar is te stellen dat het gezag van een wet groter is dan die van de grondwet. Een goedgekeurde wet geldt immers onver-

kort, ook als zij zogenaamd ongrondwettig is, omdat aan elk orgaan het recht wordt ontzegd een dergelijke wet te toetsen aan de grondwet.

Tenslotte nog dit: met de grondwet wordt nu precies gezwaaid door diegenen, wier weigering het bij de jongste parlementsontbinding onmogelijk heeft gemaakt aan de huidige Kamers de macht te geven om de grondwet te wijzigen.

Dat is wel het toppunt van unitaristische schijnheiligheid!

De unitaristische valstrik

De Vlaams-nationalisten en de Vlaamse pers

Het klimaat rond het gemeenschapspakt is in Vlaanderen goedgevoerd bepaald geworden door de dagbladpers. Op een enkele uitzondering na was deze pers onverbloemd anti. Enkele bladen hebben zich tijdens hun maandenlange anti-Egmonthetse daarenboven laten verleiden tot procédés, die een bedroevend licht werpen op hun beroepsniveau en op de wijze waarop ze de journalistieke plichten leer hanteren.

Het Vlaams-nationalisme, in ons land sedert haast honderd jaar een politieke familie, beschikt thans niet meer over een eigen dagbladpers.

De Volksunie heeft in het verleden steeds gemeend dat een te nauwe binding tussen pers en partijen niet wenselijk was. Een vrij onafhankelijke, verscheiden pers, die naast eigen duiding ook voor een ruime en objectieve informatie zorgt, leek ons in alle opzichten beter.

Wij moeten thans evenwel vaststellen dat, vooral de dagbladpers, in Vlaanderen meer en meer verschraalt.

De huidige politieke periode is voor de toekomst van de Vlaamse gemeenschap van uitzonderlijk belang. Onder meer tekent zich de vraag af hoe het politiek spektrum er in het autonome Vlaanderen zal uitzien en of het politiek pluralisme er voldoende zal kunnen bloeien.

Welnu, afgezien van de liberaal georiënteerde groep van «Het Laatste Nieuws» en van de kleinere socialistische krant «Vooruit», wordt de dagbladpers in Vlaanderen gemonopoliseerd door katholieke kranten, die in overwegende mate gedomineerd worden door uitgesproken fracties van de CVP.

In deze kranten, behalve één enkele, wordt nu reeds sedert maanden eenzelfde politieke lijn gevolgd. De enen doen dit sluw, de anderen brutaal. De Volksunie moet gekompromitteerd worden, elektoraal gekraakt, uit de regering verwijderd en uiteindelijk als werkelijke machtsfaktor uit het Vlaams politiek leven verdwijnen. Hoogstens mag zij overleven als mini-partij, als verbale zweeppartij.

Schreef niet een Vlaams editorialist dat men maar best terugkeerde tot de oude-vertrouwde «tripartite» uit de tijd dat «alles nog goed ging»?

Vandaar het systematisch verzwijgen van het optreden van de VU-voorzitter of haar ministers op beslissende momenten om het Vlaams belang doeltreffend te verdedigen.

Vandaar het systematisch ophemelen van de goedkope opbodnummertjes van sommige CVP'ers die in de vorige legislatuur alles geslikt hebben, van de grendels tot het Perin-veto en het ridiculizeren van het optreden van de VU.

Vandaar het zorgvuldig wegmoffelen van de systematische dubbelzinnigheid, van de zonderlinge rol van de eerste-minister, die zijn unitaristische weezin voor het federalisme op sluwe wijze laat dienen door naïeve ultra's in en buiten de regering en telkens weer, achter de schermen, het tegenovergestelde zegt van datgene wat hij officieel verklaart en ondertekent.

Vandaar de subtiële of plumpe verdachtmaking van de VU en het verzwijgen of minimaliseren van het optreden van sommige CVP-ministers die bvb. de behandeling van het repressie- en epuratie-dossier in de regering afremmen, of die tijdens de essentiële

diskussie over de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten een brutaal anti-federalistisch offensief in de regering hebben gevoerd. Terwijl intussen de Vlaamsgezinden door deze pers wél gekonditioneerd werden door minder belangrijke, maar emotioneel geladen aspecten van de staatsvorming eindeloos te herkauwen.

Het probleem is gesteld. De Vlaams-nationalisten kunnen geen vertrouwen meer hebben in de Vlaamse pers voor het verspreiden van een min of meer objectieve informatie. De overgrote meerderheid van deze pers voert rechtstreeks of onrechtstreeks de politiek van dat gedeelte van de CVP, dat de Vlaams-nationalisten het levensrecht ontkent.

Georges Mundeeler: «De enge carcan wordt niet doorbroken; het veto van één enkele Vlaming volstaat om het Brussels gewest te blokkeren; het randgebied behoort voor eeuwig en altijd tot Vlaanderen.»

(«La Dernière Heure» van 5 oktober 1978).

Waalse stemmen over franstalige nederlagen

Al te weinig Vlamingen bijvoorbeeld wisten en weten dat een groot deel van de Franstalige pers het Egmont-Stuyvenbergakkoord als een Vlaamse overwinning beschouwt. Dit feit wordt door de media in Vlaanderen verdoezeld. Wanneer één of ander FDF-kwibus in een konfidentieel gestencild blaadje met een oplage van 500 eksemplaren een anti-Vlaamse oprisping heeft, dan kwam zulks breeduit in de Vlaamse pers. Als bewijs voor de duivelse inhoud van het Egmontpakt. Dat belangrijke Franstalige persorganen en personaliteiten het Egmontpakt een frankofone nederlaag achten, vernamen de Vlamingen echter zelden of nooit.

Reeds onmiddellijk na het ondertekenen van het Egmontpakt schreef Henri Van Welkenhuyzen in de «Dernière Heure» van 27 mei 1977: «Men moet nochtans herhalen dat de Vlaamse onderhandelaars niets hebben toegegeven op het wezenlijke. Ze wilden een federalisme met twee. Ze hebben het bekomen. Brussel, zo moeten wij erkennen, wordt niet het volwaardig gewest dat de Franstaligen altijd hebben geëist. De carcan blijft gehandhaafd. De vindingrijke Vlaamse formule over de persoonsgebonden materies is aanvaard. Fransstaligen en Nederlandstaligen zullen te Brussel zodanig gescheiden worden, dat de eersten — die de meerderheid vormen — geen enkele administratieve vat meer hebben op de anderen. De machtige zuignap van de persoonsgebonden materies zal de Brusselse gemeentebesturen en het Brusselse gewest beroven van iedere macht over de Vlamin-

gen in de hoofdstad. Voeg daar nog aan toe dat de Brusselse gewestraad opgesplitst wordt in twee taalgroepen en dat de Vlaamse minderheid over een veto-recht zal beschikken. Wil men een voorspelling? Het Nederlands zal zich in de eerstkomende jaren sneller ontwikkelen in de hoofdstad dan het Frans in de randgemeenten.»

Terwijl een groot deel van de Vlaamse pers maar niet uitgeeraard geraakt over de zogenaamde catastrofale gevolgen van het inschrijvingsrecht, ziet men het aan Franstalige kant totaal anders. Zo schreef Gaston Willot in de «Dernière Heure» van 13 september 1977: «De Franstaligen vinden de formule onvoldoende en ontdaan van iedere inhoud; het is een zeer dure prijs voor het behoud van de sociaal-ekonomische carcan. Het inschrijvingsrecht gaat gepaard met een dergelijke overvloed aan ongemakken, dat men zich moet afvragen of er vermetelen zullen zijn die het willen opeisen.»

In «Le Soir» van 18 januari 1978 behandelde Charles Rebuffat hetzelfde thema: «De Franstaligen hebben toegelaten dat het inschrijvingsrecht uitdovend wordt in het jaar 2000, terwijl de gemeenten met inschrijvingsrecht inzake grondbeleid en bouwpolitiek volledig en uitsluitend vallen onder de bevoegdheid van het Vlaamse gewest.»

Jean Van Ryn, de beruchte stafhouder en voorzitter van het Brussels Rassemblement, schreef in «Le Soir» van 2 april 1978 een, van Franstalig standpunt uit, vernietigende kritiek over het gemeenschapspakt. De Vlamingen

zijn vastbesloten om zich te bedienen van de middelen die het Gemeenschapspakt hen verschaft, teneinde de Vlaamse invloed te Brussel te versterken. «De voor Brussel uitgewerkte regeling laat de vertegenwoordigers van de Vlaamse minderheid toe om de werking van het Brussels gewest stil te leggen. Ondanks zijn negatief karakter is deze macht niet te verwaarlozen. Wat meer is: Het wordt praktisch onmogelijk het Brussels gewest te besturen zonder de actieve en voortdurende medewerking van de vertegenwoordigers der Vlaamse minderheid, die bekleed zullen zijn met speciale machten.»

Zopas nog heeft het bekende weekblad «La Relève» op datum van 29 september gezegd dat het inschrijvingsrecht «voor vele Franstaligen niets meer betekent dan een uiterst broos, ingewikkeld en uiteindelijk weinig aantrekkelijk systeem». Het blad beklagde er zich over dat de regeling te Brussel «er op neer komt dat de minderheid de macht krijgt om haar wil praktisch op te leggen aan de meerderheid, daar de Vlaamse leden van het Brusselse executief slechts rekenschap verschuldigd zijn aan hun eigen taalgroep en daar het ontslag van slechts één enkele onder hen de werking van het gewest lamlegt.» De regeling voor Brussel en het inschrijvingsrecht zijn de twee dingen die in Vlaanderen het meest op onbegrip zijn gestuit. Precies echter over deze twee dingen zegt een groot deel van de Franstalige pers dat het Vlaamse overwinningen zijn, dat het Franstalige nederlagen zijn.

Van Rijn: «Maar de nieuwe instellingen dragen duidelijk de stempel van de lievelingsidee van de heer Schiltz: volgens hem moet Brussel gefederaliseerd worden.»

(«Le Soir» van 2 april 1978).

VUJO-voorzitter Johan Sauwens:

„CVP-jongeren en het huidig politiek maskerspel...”

De CVP-jongeren hielden tot voor kort, en alleszins herhaaldelijk in het voorjaar, in hun tijdschrift «Radikaal» nog een vurig pleidooi voor «een ver doorgedreven economische en financiële federalisering» van dit land. Hun huidig standpunt tegen het economisch federalisme en voor het uitschrijven van vervroegde verkiezingen, waarmee ze veel ophef maakten, komt ons dan ook als volkomen ongehoofdwaardig over. Aldus voorzitter Johan Sauwens van de VUJO vorige week op een persconferentie in Brussel. Johan Sauwens had het daarbij uitgebreid over de rol van de CVP-jongeren in het maskerspel dat momenteel wordt opgevoerd, met de bedoeling de aan gang zijnde staatsvorming taktisch af te remmen.

Johan Sauwens verduidelijkt vervolgens het integraal federalistische maatschappijmodel dat de VUJO voorstaat. In volle overeenstemming met de vroeger ingenomen standpunten en kongresbesluiten, spreekt VUJO zich vandaag in het debat over de economische herordering van dit land resoluut uit voor het economisch federalisme.

Van bij de stichting heeft VUJO radikaal geopteerd voor het integraal-federalistisch maatschappijmodel. Dit houdt in dat naast de federalisering van de staatsstructuur het hele maatschappelijk gebeuren wordt geleid en bestuurd door de verschillende niveaus, levenskringen, die ieder die be-

voegdheden dragen die door hun omschrijving kunnen uitgeoefend worden.

Het integraal-federalistisch systeem is er enerzijds een van fundamenteel democratische besluitvorming, zo dicht mogelijk bij de bevolking, en anderzijds een van ingebouwde solidariteit tussen de deelgroepen die mekaar vinden in de hogere levenskring. Dit systeem van zelfbestuur voor de deelgroepen zet zich resoluut af tegen elke vorm van centralisme, wat immers de ingebouwde onrechtvaardigheid van het recht van de sterkste in zich draagt.

Aanvullend of inherent aan dit federaal model is op economisch vlak de idee van de planning. Wij

opteren inderdaad resoluut voor de behoeftenekonomie, waarbij de politieke instellingen — elk op zijn niveau — in samenspraak met de sociaal-economische drukingsgroepen de krachtlijnen en de omkadering bepalen waarbinnen de sociaal-economische deelgroepen kunnen evolueren.

Dit model zet zich af tegen het kollektivisme, waar alle heil van het centrale staatsgezag wordt verwacht en waar het initiatief en de werkkraft van de individuele burgers en de deelgroepen wordt ondermijnd en afgestompt. Even sterk zet dit model zich af tegen het kapitalisme, waarvoor alleen het winstprincipe heilig is.

Wij opteren voor een *welzijnspolitiek* in de plaats van het ongecontroleerde welvaartsstreven, waarvan zowel de Westerse industriële wereld als de staatskapitalistische Oostbloklanden de verziekte tekenen vertonen.

Vanuit deze integraal-federalistische visie zou, zelfs zonder het bestaan van de Vlaams-Waalse tegenstelling, de keuze voor economisch zelfbestuur van Vlaanderen voor ons een vanzelfspre-

kendheid zijn. Politieke federalisering zonder sociaal-economische federalisering zou enkel holle, inhoudsloze structuren te voorschijn brengen.

De ervaring van de Belgische situatie is sinds 1830 en nog steeds bedroevend voor Vlaanderen.

De rechtstreekse dan wel onrechtstreekse vraag van Waalse zijde naar compensatie-investeringen zal in de Belgische tekst steeds een voortdurende bron van moeilijkheden vormen en botsen op het gerechtvaardigd Vlaamse ongenoegen. Zowel om Vlaamse als om financieel-economische motieven is de huidige compensatiepolitiek onverantwoord.

Zolang een Belgische regering zal moeten bepalen welke investeringen van regionaal dan wel van nationaal belang zijn, zal Vlaanderen over geen waarborgen beschikken dat het Vlaamse geld in Vlaamse handen blijft.

Economisch zelfbestuur kan echter niet zonder fiscale autonomie. Wie (zoals de CVP-jongeren) vreest dat een doorgedreven economisch zelfbestuur van de ge-

westen, gekoppeld aan een eigen regionale fiscaliteit, de Belgische muntunie in gevaar zou brengen en via verschuivingen in de productiefactoren Vlaanderen zou benadelen, vergeet dat deze gevolgen lang niet bewezen zijn, en zo wel, in elk geval veel beperkter dan de huidige transfers via de Belgische nationale kanalen, die onttrokken zijn aan alle economische wetmatigheden. Deze economische zelfstandigheid voor Vlaanderen is helemaal niet in tegenspraak met de Europese ordening in opbouw. Het federale model voorziet immers de spreiding van de bevoegdheden over de verschillende beleidsniveaus. Wij vragen een beperking van het systeem van de *dotaties*, een *uitbreiding van de eigen fiscaliteit*, ook naar de *gemeenschappen toe*. Tevens dienen — zoals wij onmiddellijk na Egmont reeds stelden — de bevoegdheden van de gemeenschaps- en gewestraden ernstig te worden uitgebreid. *Het huidig ontwerp is voor ons een eerste stap naar Vlaanderens zelfbestuur*, aldus de VUJO-voorzitter.

MINISTERIE VOOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Oproep tot jonge gediplomeerden zonder ervaring

De heer Lucien Outers, minister van Ontwikkelingssamenwerking deelt mee dat:

In uitvoering van het Koninklijk Besluit van 25 augustus 1978, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 12 september 1978, wordt overgegaan tot de samenstelling van een wervingsreserve met het oog op de aanwerving van jonge deskundigen in de samenwerking met de ontwikkelingslanden.

Dit betreft de jongeren van 21 tot 30 jaar die minder dan 2 jaar beroepservaring in hun specialisatie bezitten.

In het Belgisch Staatsblad verschenen twee oproepen:

Oproep nr 96-78 betreft betrekkingen in het onderwijs, en is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 27 september 1978.

Oproep nr 100-78 betreft de betrekkingen met een technisch of wetenschappelijk karakter en is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 3 oktober 1978.

Om welke deskundigen gaat het?

Om een kandidatuur te mogen indienen moeten de personen:

- van Belgische nationaliteit zijn;
- een onberispelijk gedrag hebben;
- politieke en burgerlijke rechten bezitten;
- voldaan hebben aan de militiewetten of genieten van de vrijstelling van dienstplicht voorzien in artikel 16 van de militiewetten;
- minstens 21 jaar en hoogstens 30 jaar oud zijn. Deze grens is niet toepasselijk voor doctors in de geneeskunde;
- fysisch geschikt zijn;
- houder zijn van een van onderstaande diploma's;
- op het ogenblik van de aanwerving minder dan 2 jaar beroepservaring hebben.

Onder beroepservaring dient te verstaan, enkel die welke verworven is tijdens een voltijdse, winstgevende bezigheid die aanleiding heeft gegeven tot de onderwerping aan een Belgisch stelsel van pensioenen voor personeelsleden van de openbare diensten, lonarbeiders of zelfstandigen of die aanleiding zou hebben gegeven tot dergelijke onderwerping indien deze bezigheid in België zou zijn uitgeoefend, wanneer dit niet het geval is. Wordt enkel maar in overweging genomen, de beroepservaring verworven op het vlak dat overeenstemt met het diploma dat voor de aanwerving vereist is.

Onderwijs

De hulpverrijgende landen hebben op het vlak van het onderwijs behoefte aan:

- Licentiaat in de wetenschappen (wiskunde, fysika, scheikunde, dierkunde, plantkunde, aardrijkskunde, aard- en delfstofkunde, enz...);
- Licentiaat in de filologie (Germaanse, Romaanse, enz...). De licentiaten dienen bij voorkeur geaggregeerden te zijn van het middelbaar onderwijs van de hogere graad.
- Aggregaat van het lager secundair onderwijs (afdelingen wiskunde-fysika, letterkunde, wetenschappen, moderne talen, industriële technieken, technieken, knippen en naaien, enz...).
- Burgerlijk ingenieur, alle richtingen.
- Ingenieur in de scheikunde en de landbouw- en voedingsindustrieën.
- Landbouwkundig ingenieur, alle richtingen.
- Technisch ingenieur, alle richtingen.
- Gegradueerde in internationale landbouw-technische samenwerking.
- Technicus A2 of houder van een bekwaamheidsgetuigschrift van het zesde jaar technisch secundair onderwijs, richting elektromechanika, mechanica, automechanika, elektriciteit, openbare werken.
- Technicus A3 of houder van een bekwaamheidsgetuigschrift van het vierde jaar technisch secundair onderwijs, richting elektromechanika, mechanica, automechanika, elektriciteit, openbare werken.

Voor de vermelde technische diploma's zal de voorkeur worden gegeven aan de houders van een getuigschrift van pedagogische kennis.

Techniek of wetenschappen

- Licentiaat in tandheelkunde.
- Licentiaat in biologische wetenschappen.
- Licentiaat in pedagogie en of psychologie.
- Doctor in de diergeneeskunde.
- Gegradueerde in thermische motoren.
- Psychotechnicus.
- Psychoterapeut.
- Technicus A2 elektronika, algemene mechanica en machines.
- Technicus A3 houtbewerking, loodgieterij, verwarming, koelinstallatie.

De licentiaten dienen bij voorkeur geaggregeerden te zijn van het hoger secundair onderwijs.

De houders van technische diploma's dienen bij voorkeur houders te zijn van een getuigschrift van pedagogische kennis.

Andere functies buiten het onderwijs:

- Doctor in de geneeskunde en in de diergeneeskunde.
- Burgerlijk ingenieur (alle richtingen).
- Landbouwkundig ingenieur (alle richtingen).
- Industrieel ingenieur of technisch ingenieur (alle richtingen).
- Laborant, verpleger, technicus in sanitair, technicus in veeartsenij, maatschappelijk assistent.
- Technicus A2 en A3 (alle richtingen).
- Elk diploma of getuigschrift voor het beëindigen van universitaire studies, hoger niet-universitaire studies, middelbare hoger secundaire studies of technische studies afdeling administratie, boekhouden of handel.

Voor welke landen?

Alle landen waarmee België een akkoord of een samenwerkingsovereenkomst heeft gesloten (Algerië, Burundi, Kameroen, Ivoorkust, Indonesië, Maleisië, Marokko, Niger, Peru, Rwanda, Senegal, Tunesië en Zaire), evenals volgende landen: Bolivia, Ecuador, Kenya, Soedan, Suriname, Tanzania en Zambia.

Hoe een kandidatuur indienen?

De belangstellenden worden verzocht:

- Zich onmiddellijk te wenden tot de Wervingsdienst van het Algemeen Bestuur voor Ontwikkelingssamenwerking (ABOS), Marsveldplein 5, Bus 57 te 1050 Brussel, tel. 02-513.90.60, toestel 414, om de nodige formulieren te verkrijgen voor de samenstelling van hun dossier.
  - Deze formulieren ingevuld per aangetekend schrijven terug te sturen op hetzelfde adres vóór 15 oktober uiterlijk voor de betrekkingen in het onderwijs (oproep 96-78) en vóór 31 oktober uiterlijk voor de technische en wetenschappelijke betrekkingen (oproep 100-78).
- De kandidaten die reeds naar de Minister of naar het ABOS hebben geschreven voor de oproep 96-78 en eveneens in aanmerking wensen te komen voor de oproep 100-78, moeten een nieuwe kandidatuur indienen en daarbij vermelden dat zij ook reeds postuleerden voor de oproep 96-78.

Voor alle verdere inlichtingen:

Telefoneren naar het ABOS, nummer 02-513.90.60, toestel 414, met vermelding: «project jonge deskundigen».

(advertentie)

Rhodesië: glimp van hoop

De uitnodiging van Ian Smith (vergezeld door Sithole, een van de gematigde leiders, lid van de huidige, gemengde regeringsraad van Rhodesië) door een groep Amerikaanse senatoren (behorend tot de twee grote partijen) heeft feitelijk de Amerikaanse regering voor een voldongen feit gesteld. Het staatsdepartement werd a.h.w. gedwongen, Smith en Sithole een inreisvisum te geven, na eerst krachtig neen te hebben gezegd.

Het staatsdepartement beriep zich voor deze weigering op een UNO-besluit, maar ging achteraf door de knieën niet alleen onder druk van de senaatsgroep doch ook van een groep leden van het Huis van Afgevaardigden. Sinds het Amerikaanse parlement ex-president Nixon ten val bracht, laat het geen enkele gelegenheid voorbij gaan, om het Witte Huis zijn macht te tonen. Dit is nu kennelijk ook het geval, staatssecretaris Vance en UNO-ambassadeur Young werden door de senatoren schaakmat gezet. De organisatie van Afrikaanse Staten kijkt natuurlijk sip. Het is nochtans slechts logisch, dat alle betrokken partijen gehoord worden. Het is niet omdat de blanke Rhodesiërs de zwarte bevolking hebben gekoloniseerd dat zij als (machtige) minderheid niet zouden gehoord worden. Diverse zwarte Rhodesische leiders beseffen overigens maar al te goed, dat Rhodesië het zonder blanke hulp in de eerste jaren van de onafhankelijkheid het vooral op het economische vlak niet zal halen. Er zijn voorbeelden te kust en te keur. Heel wat «onafhankelijke» Afrikaanse staten zijn meer dan ooit afhankelijk geworden van de voormalige voogdijstaten. Men kijkt slechts

naar Zaire, dat momenteel bedelt om steun, na de kwasi-totale ineenstorting van de financiële en socio-economische sectoren als gevolg van de zgn. Zairisering.

Is de Amerikaanse «beking» ten opzichte van het Rhodesische vraagstuk een bewijs, dat de economische en sociale realiteit in Rhodesië belangrijker is dan juridisch gekibbel, waaraan ook te veel westerse staten zich bezondigen, meestal om een alibi te verwerven? De economische werkelijkheid heeft ook in de zgn. frontlijnstaten tot een barst geleid: president Kaunda van Zambia, heeft de grens met Rhodesië weer geopend, omdat hij niet anders meer kan, wil hij de zich opstapelende koperreserves aan zijn klanten kwijt. En dat is slechts mogelijk dwars door Rhodesië. Nyerere van Tanzania en Machel van Mozambique kregen in Loesaka nul op het rekwest, toen ze Kaunda poogden te overhalen, zijn besluit tot opening van de grens met Rhodesië in te trekken.

De economische raison d'état heeft eens te meer andere beweegredenen weggeveegd.

Dat dit besluit Smiths positie enigszins versterkt hoeft geen betoog. Nu Amerika de werkelijkheid inziet deden ook geruchten de ronde dat ook Britse parlementsleden Smith wensen te horen. Londen is echter nog meer kopschuw dan Washington, o.m. omdat gevreesd wordt dat Smith uit de biecht zou spreken over het schandaal van de omzeiling van de UNO-boycot tegen Rhodesië door de Britse nijverheid en handel. Enkele weken geleden kwam daardoor ex-premier Ha-

rold Wilson in het gedrang, aan wie verweten werd, dat hij de ontduiking oogluikend toeliet. Ook al dreigen de leiders van het gewapend verzet (Nkomo en Moegabe) de gewapende strijd te zullen opvoeren, toch schijnt men nu in het Westen de hoop te koesteren, ook deze leiders aan de konferentietafel te zullen krijgen, samen met de blanke afvaardiging en de leiders van de ongewapende Rhodesische zwarte bevolking. Amerika en Engeland zouden uiteraard ook aan deze conferentie deelnemen.

Samen met de verzoening tussen de leiders van Zaire en Angola is de hierboven geschetste evolutie het eerste hoopgevend teken in het door tegenstrijdige krachten verscheurde Afrika. Stellig, deze conferentie staat nog niet vast, doch de mogelijkheid tekent zich toch duidelijker af mede dank zij een Amerikaans initiatief (dat trouwens ook kan genomen geweest zijn in geheime afspraak tussen de senaat en het Witte Huis...)

De Amerikaanse diplomatie schijnt sinds Camp David alleszins beter te zijn geïnspireerd dan nauwelijks twee maand geleden. Of deze kentering ook zal leiden naar het verdwijnen van het begrijpelijke, doch niet langer meer verantwoorde blanke schuldgevoel-complex zal later moeten blijken, ook i.v.m. de nieuwe leiding in Zuid-Afrika, waar de «nog hardere» Botha Vorster is opgevolgd. Dat de ontknoping in Rhodesië van rechtstreekse invloed zal zijn op het zoeken naar een rechtvaardige en globale oplossing in Zuid-Afrika lijkt weinig twijfel.

SPD-Hessen blijft lachen

De CDU (Kristen-demokraten) heeft het in de verkiezingen in Hessen (4 miljoen stemgerechtigden) niet gehaald tegen de SPD (soc-dem.) en FDP (lib.). Er was grote vrees ontstaan dat de CDU de volstrekte meerderheid zou behalen waardoor ze niet alleen in Hessen de regering zou overnemen, doch in de Landsraad (senaat) de tweederde meerderheid zou behalen, waardoor ze elk besluit zou kunnen afwijzen, wat het einde zou betekenen van de SPD-FDP-regering van kanselier Schmidt.

Er werd vooral gespekuleerd op de mogelijkheid dat de liberalen onder de 5% van de stemmen zouden be-

landen (zoals onlangs in Hamburg) en derhalve niet meer zouden vertegenwoordigd zijn in het landsparlement.

De meerderheid van de kiezers oordeelden er anders over: de CDU ging licht achteruit, de SPD hield goed stand en de FDP kwam met de hakken over de sloot. De drie milieu-lijsten (waarvan door de CDU werd gehoopt dat ze de liberalen zouden vloeren) behaalden samen nog 2% (zeer in tegenstelling bv. met de Franse milieu-lijsten).

Besluit: een zucht van opluchting te Bonn bij Schmidt & Co, enkele krachttermen bij Kohl en een ferme Beierse vloek van dikke Strauss!...

Naar een werkweek van 4 1/2 dag in Nederland?

(jeevee) Het lijkt — in een tijd waarin Nederland dik boven de tweehonderdduizend werklozen telt en de nationale bezuinigingsklok haar sombere slagen laat horen — een bizarre gedachte. Maar toch is het waar: de grootste arbeidersorganisatie van het land, de *Federatie Nederlandse Vakbeweging* (FNV), gaat trachten in de komende onderhandelingen over de lonen voor 1979 kortere werktijden binnen te halen. En wat meer is: voorzitter *Arie Groenevelt* van de machtige Industriebond wil in het komende jaar de *vrije vrijdagmiddag* renlizeren.

Schijnbaar achteloos legde hij die gedachte voor tijdens een bijeenkomst met werknemers van een bezette fabriek, en er stak, dat kan men begrijpen, onmiddellijk een storm op in het land. Een storm overigens die zich splitste in een richting tegen Groenevelt en één die vóór verwezenlijking van de vrije vrijdagmiddag is. Met daarbij nog de grappenmakers die, verwijzend naar het op de vrijdagmiddag steeds vroeger beginnende spitsuur, langs hun neus opmerkten: «Een vrije vrijdagmiddag? Die hebben we toch al lang?»

De achteloosheid van Arie Groenevelt was inderdaad slechts schijn. Het «enfant terrible» van de Nederlandse vakbeweging (hij wordt nogal eens voor «rebel» en «oproerkraker» uitgemaakt) meent het heel ernstig. Hij gaat ervan uit dat de vakbeweging zelf in staat moet zijn om iets te doen aan betere verdeling van het werk om zo bij te dragen tot vermindering van de werkloosheid. De vakbeweging, dixit Groene-

velt, wil daarom bij de komende loononderhandelingen met de patroons, niet alleen ijveren voor vervroegde pensionering en versoepeling van de vakantieregelingen, maar ook voor kortere werktijden in de vorm van een vrije middag. Slaagt men erin deze te verwezenlijken, dan gaat Nederland het tijdperk van de 4,5-daagse werkweek in.

Kritiek en vragen

In de kritiek die is losgekomen op het idee van Groenevelt, ging het vooral om de vraag of korter werken inderdaad tot uitbreiding van de werkgelegenheid zal leiden. Daar geloven velen niet in. Het is hetzelfde als met het grote bezuinigingsplan van de regering. De verdedigers daarvan beweren hardnekkig dat het een halt zal toeroepen aan de uitbreiding van de werkloosheid. Maar de vakbeweging, met Groenevelt in de voorste gelederen, gelooft daar niets van. Keiharde bewijzen voor dat ongelof zijn tot nu toe niet aangedrazen, en dat geldt ook

voor tegenstanders van de vrije vrijdagmiddag. Een van hen is de president van de Nederlandse Bank, dr. Jelle Zijlstra. Hij zei de afgelopen week: «Korter werken is alleen maar te rechtvaardigen als tegelijk de produktiviteit omhoog gaat. Gebeurt dat niet, dan wordt het paard achter de wagen gespannen». Eenzelfde geluid

produceert de partij Demokraten '66, die na een tijdelijke wanhoopperiode tegenwoordig weer goed in de markt ligt. Een van de Kamerleden van deze partij voorspelt chaos en toenemende werkloosheid als de werknemers massaal in de gelegenheid zouden worden gesteld om 's vrijdags na 12 of 1 uur naar huis te gaan. En ook zijn er economische

deskundigen die beweren dat Nederland als gevolg van hoge loonkosten een gevoelige concurrentieachterstand heeft op andere landen en dat werktijdverkorting daar geen verbetering in zal brengen, maar integendeel.

Voor en tegen

Onverwachte steun kreeg Groenevelt echter van de vroegere directeur van het Centrale Planbureau, professor Polak. In een Amsterdams weekblad schreef deze dat een kortere werkweek er onvermijdelijk zal komen. Op lange termijn durft hij zelfs een *tweedaagse* werkweek te voorspellen. Polak vindt dat Groenevelt bepaald niet gek is, al verwacht de professor niet dat na invoering van de vrije vrijdagmiddag de werkgelegenheid sterk zal worden uitgebreid.

Het is waar dat er bij de bestrijding van het plan-Groenevelt nogal emotioneel werd gereageerd. Zo in de trant van: Wat moeten al die mensen met hun vrije tijd gaan beginnen? Of ook wel: Ze zullen nog meer willen uitgaan, en wie kan dat straks betalen? Maar dit soort geluiden hoorde men ook toen rond 1960 de vijfdaagse werkweek algemeen werd ingevoerd. En uit de geschiedenisboeken blijkt dat men inder tijd bij het vaststellen van de achturige werkdag in sommige krin-

gen ook al voorspelde dat het nu wel gauw met de beschaving zou zijn afgelopen! Dat zal allemaal best meevallen wanneer het plan in 1979 inderdaad zou doorgaan. Maar of het nu werkelijk een wapen is in de strijd tegen de werkloosheid, over die vraag hoort men evenveel «Nee's» als «Ja's» klinken.

Meer consumptie

Groenevelt zelf is er heilig van overtuigd dat zijn idee meer werkgelegenheid zal opleveren. Zijn redenering is dat bij invoering van de vrije vrijdagmiddag tal van mensen aan het werk kunnen worden gezet die nu miljarden (gulden) kosten aan sociale verzekeringen. En daarbij, zegt hij, zullen die mensen meer kunnen gaan consumeren en dat komt het zakenleven weer ten goede. Hoe dan ook, als het aan de Nederlandse vakbeweging ligt, zit de vrije vrijdagmiddag er aan te komen. Nog deze maand zal het plan aan de leden worden voorgelegd, en als die ermee instemmen, wordt het een zwaar discussiepunt in de komende onderhandelingen over de Kollektieve Arbeids-Overeenkomsten (KAO's). Of de patroons er zo gemakkelijk tegenaan zullen kijken als Arie Groenevelt dat doet, durven we op dit moment echter nog te betwijfelen.

WIJ

in de Volksunie

VU-Mechelen (noord) een jaar aktief

MECHELEN — Na de fusie-operatie werd de afdelingsstructuur van de VU Mechelen-Stad aangepast. In de deelgemeenten werden nieuwe afdelingen opgericht. Zo kwam ondermeer de VU-Mechelen-Noord tot stand, bestaande uit de vroegere gemeente Walem, het toegevoegde gedeelte van St.-Kat.-Waver/Kauwendael en het deel ten noorden van de Dijle.

Onder impuls van voorzitter Karel Salen, sekretaris Kris Van Caeyzele, volksvertegenwoordiger Joos Somers, OCMW-raadslid Koen Van Nieuwenhove en Jozef Van Wuytswinkel, adviseur bij het kabinet van het ministerie van Buitenlandse Handel werd een ruim deelbestuur uitgebouwd dat een vijftiental leden telt uit alle wijken van het noordelijk gebied van Mechelen-Stad. De VU-afdeling legt zich met succes toe op de sociale dienstverlening en publiceert geregeld via een Wijkkrant haar standpunten en inzichten aangaande het gemeentelijk beleid in Mechelen-Noord. De VU-gemeenteraadsleden zijn de spreekbuis van dit stadsdeel en waken er over de reële behoeften van de plaatselijke bevolking.

Een feestelijke eenjaarsviering

Om haar werkjaar in te zetten en de activiteiten van haar eerste bestaansjaar te vieren organiseerde de VU Mechelen-Noord in de feestzaal van de H.-Kruisparochie haar jaarlijks etentje in aanwezigheid van de parlementsleden Wim Jorissen en Joos Somers, VU-gemeenteraadsleden Oskar Renard, Hilda Uytterhoeven en Kris Van Esbroek en OCMW-raadsleden Julienne Van Herp en Koen Van Nieuwenhove.

De voorzitter Karel Salen verwelkomde de stedelijke voorzitter en sekretaris, respectievelijk Herman Keldermans en Freddy De Leeuw. Hij dankte met nadruk de VU-bestuursleden van Mechelen-Noord voor hun inzet, maar richtte zich speciaal tot dhr Hektor de Bruyne, minister van Buitenlandse Handel, die als gastspreker de viering bijwoonde.

Minister de Bruyne vraagt verdere inzet

In zijn gelegenheidstoespraak gaf minister de Bruyne enkele beschouwingen ten beste aangaande de plaats van het Vlaams-Nationalisme in een groeiend Europa. Hij ontleedde de evolutie van een unitair regime naar een federale staat in Canada, waar de politici totaal andere inzichten en houdingen aannemen ten opzichte van eigen bevolkingsgroepen en het centraal gezag. In een groeiende federale staat beschikt men meer en meer over machtsmiddelen om veel te veranderen. Het zal in België even wennen zijn om niet langer unitair-Belgisch te blijven denken.

Minister de Bruyne was de mening toegedaan dat hetgeen we thans kunnen bereiken slechts een stap is in een groeiproces naar een echt zelfstandig Vlaanderen. De Vlaamse Deelstaat moet immers kunnen beschikken over de ruimst mogelijke beslissingsrechten en economische zelfstandigheid.

Spreker herinnerde aan de ontstaansperiode van de VU. Hij stelde vast dat toen terecht kon gezegd worden dat er een wanverhouding bestond tussen wat de VU wilde en wat de VU kon. Men moest immers van nul beginnen. Vandaag echter heeft het

Vlaams-nationalisme een beslissende politieke invloed verworven. Hij vroeg de aanwezigen met een zelfde verbetering zoals in het verleden de politieke strijd verder te zetten tot een echt zelfstandig Vlaanderen kan bereikt worden.

VNJ danst voor Tirol

De Vriendenkring van ouders en sympatizanten van het Vlaams Nationaal Jeugdverbond nodigen u uit op zaterdag 14 oktober 1978 in de zaal «Lepelhof» te Mortsel (achter de St.-Benediktuskerk) op hun 1e Lustrum-Herfstbladerenbal. Aanvang 20 u. 30. Klank- en Lichtshow door plaatsjespreter Hupsaké. Inkom: 100 fr., VNJ-leden 60 fr.

Dit bal vormt tevens de inzet voor het VNJ-kamp 1979 te Bolzano (Zuid-Tirol). Een afvaardiging van ginds zal ter plaatse zijn. Iedereen van harte welkom!

Kunstschilder Rik Brouwers overleden

Zaterdag 7 oktober werd te Mechelen de kunstschilder Rik Brouwers ten grave gedragen.

Dhr. Brouwers, schoonvader van het VU-provincie- en gemeenteraadslid Hilda Uytterhoeven, werd op 16 september 1904 te Bonheiden geboren en overleed er op woensdag 4 oktober. De redactie biedt aan zijn weduwe, mevrouw Germania Beeils, zijn kinderen en kleinkinderen gevoelens van medeleven in de rouw die de familie treft.

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN MOL

Het O.C.M.W. maakt bekend dat navolgende betrekkingen te begeven zijn:

A. Voor het centraal bestuur — administratie:

- 3 sociaal-assistenten
- 1 opsteller-rekenplichtige
- 1 opsteller
- 1 klerk-daktylo

B. Voor de diensten van het bejaardentehuis:

- 1 functie van verantwoordelijke (gegradueerde of sociaal verple(e)g(st)ler
- 1 gegradueerde verple(e)g(st)ler
- 3 gebrevetteerde verple(e)g(st)lers of verpleegassistenten
- 4 gezins- of bejaardenhelp(st)lers met brevet
- 4 gezins- of bejaardenhelp(st)sters of sanitaire help(st)sters met brevet, bekwaamheidsattest of studiegevoegtschrift
- 1 kok
- 2 hulpkoks
- 5 ongeschoolden
- 1 diëtist(e)
- 1 klerk-telefonist(e)
- 1 magazijnier
- 1 onderhoudswerkman

C. Voor de dienst gezins- bejaardenhulp:

- 2 gezins- bejaardenhelp(st)sters
- D. Voor de dienst bedeling warme maaltijden:
- 2 gezins- bejaardenhelp(st)sters (mogelijk deeltijds)

Bezoldiging volgens wettelijk barema.

Een wervingsreserve zal worden aangelegd voor de duur van twee jaar.

De aanwervingsvoorwaarden en alle nodige inlichtingen zijn te verkrijgen in de burelen van het O.C.M.W., Jacob Smitslaan 26, 2400 Mol. (tel. 014-31.34.00 - 31.88.01 - 31.88.02)

De kandidaturen samen met de vereiste bewijsstukken dienen, per aangetekend schrijven, uiterlijk op 31 oktober 1978 gestuurd te worden aan de heer J. Smets, voorzitter van het O.C.M.W., Jacob Smitslaan 26 te 2400 Mol.

(Advertentie)

Nieuw! Modieus!

VLAAMSE BADGE

- ★ Geplastifieerd metaal.
  - ★ Klein formaat: 4 cm. doorsnede.
  - ★ Gele grond.
  - ★ Stevige veiligheidsspeld.
- Initiatief: VU-Antw. Stad, Wetstr. 12, 2000 Antw.
- ★ Reeds duizenden verkocht.

Prijs voor 10 stuks: 100 fr.
Prijs voor 100 stuks: 800 fr.
Steeds verzendingskosten inbegrepen.

Bestellingen worden slechts uitgevoerd na toegekomen storting op:
K.B. 404-3036801-74 van VU-Antw. Stad.

Adv.176

Minister Hektor de Bruyne, omringd door senator Wim Jorissen en volksvertegenwoordiger Joos Somers tijdens de feestviering van Mechelen-Noord. (Foto Marievoet)

Succes Kleding Meyers opende deuren te Aartselaar

Langs de Boomssteenweg werd een prachtig handelsgebouw betrokken door de heer en mevrouw Reddy Meyers en hun personeelsleden.

Vorige donderdagavond, in aanwezigheid van talloze prominenten en genodigden, kon men getuige zijn van wat hier als moderne conceptie van een verkoopsruimte werd verwezenlijkt.

Midden majoretten, fanfare, vuurwerk, spots en camera's werd de zaak officieel open verklaard, nadat een beeld werd opgehangen van de historie van het bedrijf.

Een luid applaus van de menigte ondersteunde het gemeende proficiat voor deze nieuwe verwezenlijking van dit bedrijf.

Onder de Vlaamse Leeuw prijkt nu een handelscomplex zonder weerga.

(Medegedeeld)

modebewust antwerpen

...kijkt met verliefde blikken naar die enig mooie en unieke herfst- en winterkollektie, die SKM nu presenteert bij de opening van de nieuwe zaak aan de boomsesteenweg 35 te aartselaar

...is echt blij nu te kunnen profiteren van die onvoorstelbaar gunstige en formidabele

openingsprijzen

SKM

SUCCES KLEDING MEYERS

Boomsesteenweg 35 — AARTSELAAR

OPEN : alle werkdagen van 9 tot 20 u. — zaterdag van 9 tot 18 u.

VUJO (Halle-Vilvoorde) bekeek heel-Nederland

Bij het begin van het nieuwe werkjaar (en er is intussen al heel wat gewerkt geworden...) trok VUJO Halle-Vilvoorde zich voor een kader- en vormingsweekend terug. « Vlaams-nationalisme en de Nederlanden » was het thema.

Een twintigtal VUJO's waren opgedaagd om vooreerst Walter Luyten te horen over het algemeen Nederlands besef tijdens de nationale opstand tegen Spanje, tot aan de tweede scheiding der Nederlanden in 1830.

's Avonds ging Walter verder over de heel-Nederlandse opvattingen na 1830 en de echo's die deze vonden in Noord-Nederland. In de namiddag vond een kadernamiddag plaats waarop o.m. het (nu wel beroemde of beruchte) manifest van Diegem, met de republiek Vlaanderen en de Bondsrepubliek der Nederlanden, werd besproken en goedgekeurd.

De (overigens weinige) vrije tijd werd besteed aan het bespreken van kern-

werking en grasduinen in de boeken die Walter, in zijn gekende valies, over Heel-Nederland meebracht.

Wie al eens een VUJO-weekend maakte hoeven we niets te vertellen over de avond en de vroege nacht; de anderen kunnen we slechts zeggen: geloof niet wat er verteld wordt.

Zondagmorgen, stipt op tijd zoals steeds, kwam Maurits van Haegendoren ons onderhouden over de integratiemogelijkheden Noord-Zuid en de samenwerkingsvormen met Nederland. Een bedroevend resultaat, en het weinige dat er bestaat wordt niet eens ten volle benut.

Na deze eerste « ontgoocheling » volgde een tweede, nog veel groter: Bart Makken, een vlaamsbewust Nederlands student over hoe men in Nederland aankijkt tegen Vlaanderen en de Vlaamse Beweging. Er valt dringend wat aan te doen om ooit de Nederlandse integratie mogelijk te maken.

Er werd dan ook gezocht naar wat wij, jonge Vlaams-nationalisten kunnen doen op dat vlak.

Dit eerste arrondissementeel weekend was zeker een succes, en daarom « volgend jaar weer ». Dank aan Walter en Bart, Maurits Van Haegendoren voor de inleidingen, dank aan VUJO Nieuw Grimbergen voor de praktische organisatie van het weekend.

ZOEKERCJE

Wie verkoopt en plaatst mij een Duitse-merk-wasmachine. Zoek tevens te koop onafgewerkt appartement (ruwbouw) te Koekelberg, Molenbeek of Jette. Tel. 02-425.46.42 na 18 uur. (N 78)

VU : kindvriendelijke partij

Tijdens de meeste VU- en zelfs VUJO-activiteiten wordt steeds aan de « toekomst van Vlaanderen » gedacht. Zo ook tijdens de Hoevefeesten van VU-Halle-Vilvoorde in de Ridderhoeve te Grimbergen op 9 en 10 september jl. De kinderen waren, om het in volwassenentaal te zeggen, uren zoet met de grote panelen waarop ze naar hartelust katten en honden en huizen en bomen en... konden tekenen. Terwijl de ouders « aten en dronken voor de partijkas... » (Foto: Sterr)

Aanbevolen huizen

<p>MATRASSEN PLATTEAU Alle maten, alle soorten, ook medikale en anti-allergische matrassen. Platteau-Lievens, Portugeesstraat 9, 1780 Teralfene, tel. 053/66.74.56.</p>	<p>KEUKENS - SANITAIR - VERWARMING VAN DER CRUYSS Assesteenweg 65, TERNAT Tel. 582.14.41 Toonzaal alle dagen open van 9-19 u. Zondag gesloten.</p>	<p>LINDENHOVE Bellestraat 49 1790 HEKELGEM Café, restaurant, speeltuin, terras. Woensdag en donderdag gesloten. Maandag, dinsdag, vrijdag vanaf 15 u. Zaterdag en zondag vanaf 's middags. Tel. 053/66.87.40</p>	<p>AL-AL keuken- en badkamerinrichtingen deel uitmakend van de AL-AL n.v. groep ETERNIT Studie-, ontwerp- en verkoopbureau voor LIMBURG: JAN CLAES Zwanenstraat 1, Hasselt (centrum) Tel. 011/22.23.22.</p>	
<p>VOEDING - DEPOLDER - Polderstraat 12, 8458 Oostduinkerke Fruit en groenten enz... Dubbele valois-zegels aan alle leden.</p>	<p>KOETSWERKEN VAN DER MIJNSBRUGGE & ZONEN. Perfekte afwerking - juiste tinten Affligemstraat 18, 1742 TERNAT (St.-Kat.-Lombeek) Tel. 053/66.82.36</p>	<p>DE OUDE KRING Café VU-lokaal Dorpsplein, Heusden-Limburg</p>	<p>UILENSPIEGEL - Herberg en Feestzaal Kerkstraat 24, 1742 TERNAT Tel. 582.13.45 Volksunielokaal</p>	<p>EJN. BERT Assesteenweg 117, TERNAT Tel. 02/582.13.12 VERDELER VOLKSWAGEN-AUDI</p>
<p>JEF THIJS Alle verzekeringen Koning Leopoldlaan 1, 3180 Westerlo. Tel. 014-54.48.07.</p>	<p>drukkerij edwig van daele lindestraat 59, 9280 overmere tel. 091-67.64.33</p>	<p>FEESTZALEN-SALONS DE LANOSKNECHT Aannemer van alle feesten Ook verhuring van tafelgerief Schilderstraat 33, 2000 Antwerpen Tel. 031/37.45.72</p>	<p>GASTHOF MALPERTUS Beeldstraat 10, ST-NIKLAAS. Tel. 031/76.73.44.</p>	<p>VERVOER-VERHUIZINGEN Laadruimte van 30 tot 50 m³ VECOVEN Jozef Haneveldlaan 47, 1850 Grimbergen Tel. 02/268.14.02</p>
<p>CAFE-FRITUUR DE SNOECK Elie Van Laere - Marcella Naessens Lokaal Volksunie. Gontrode Heirweg 49, 9230 Melle - tel. 091-30.06.53</p>	<p>Dames en heren, in uw belang wendt u voor uw SCHILDERS - BEHANGWERKEN en VLOERBEKLEDINGEN tot mannen van 't vak ADOLF CLAES EN ZONEN Kerkweg 8, 1760 Roosdaal-Strijtem Tel. 054/33.37.56</p>	<p>PVBA J BORREMANS-COCK & KINDEREN Algemene Bouwondernemingen. Gentsestraat 238 9500 GERAARDSBERGEN Tel. 054/41.25.89 Wij bouwen voor u sleutel op de deur (Adv. 24)</p>	<p>Restaurant met verschillende specialiteiten. Taverne met Vlaamse specialiteiten, zoals konijn, Vlaams stoofvlees, hutsepot Keizer Karel. Feestzaal ter beschikking, tot 120 personen.</p>	<p>DANNY'S CLUB pvba. Café - Snack Zaal voor feestelijkheden. Koolmijnlaan 15, BERINGEN - 011-436.376</p>
<p>IDEL - Tel. 011-53.43.49 Gelegenheidsgrafiek: Huwelijk - Geboorte. Zelfklevende plakband en etiketten. Houten drukletters - Reklamekalenders.</p>	<p>Brandstoffen VANDUEREN pvba Harmoniestraat 6, BERINGEN - 011-43.37.07 Leveringen mazout - mogelijkheid gespreide betaling - onderhoud centrale verwarmingsketel.</p>	<p>Feestzalen HOF VAN ARAGON Aragonstraat 6, Lier Tel. 031-8.15.68</p>	<p>DRUKKERIJ-PAPIERHANDEL J. TRUYEN Stationsstraat 58 2440 Geel Tel. 014/58.85.81 Alle dag- en weekbladen.</p>	<p>Industriële brood- en banketbakkerij en roomijs Wilfried BLANCOQUAERT Grote Kouter 47, UITBERGEN Tel. 091-67.57.12</p>
<p>De prijsbreker van het goede meubel Groenstraat 84, 2000 Antwerpen 031-36.45.31 Keizerstraat 2 (markt) TERNAT 02-582.22.22.</p>		<p>Koffiebranderij SANO Wittmannstraat 36 Schaarbeek (tel. 02-734.56.09) - De enige koffiebranderij in het Nederlands vermeld in de telefoongids. - Wij leveren thuis.</p>		<p>DE CRAEN ROM pvba Molenstraat 78 NIEUWENRODE Tel. 015/71.12.40 Verwarming - stoom - sanitair. Alle herstellingen.</p>
<p>WOONINRICHTING DE NEVE Lange Zoutstraat 24 9300 AALST St.-Jorisstraat 24 Tel. 053-21.42.11 WONINGTEXTIEL - WAND- EN VLOERBEKLEDING ONTWERP UITVOERING</p>		<p>VAN ACCOLYEN - VAN THEMISCHE Tel. 091-67.50.73 Burgm. de Lausnaystraat 10, Overmere. Bauknecht-Center Verkoop van onderdelen.</p>	<p>Makelaarskantoor VERHAEST-PERSYN Alle beleggingen - leningen - verzekeringen. Kerkstraat 2a, 8060 ZWEVEZELE, tel. 051-61.16.07</p>	<p>KUNSTGEBITTEN HERSTELLINGEN Tandheelkundig Laboratorium VAN DER KLEIJN Chazallaan 83 1030 Brussel (Schaarbeek) - 02/734.06.43 Na 18 u. 425.46.42</p>
<p>Typo-offset De Riemacker pvba Nukerkeplein 9, 9681 MAARKEDAL uitvoerder « Wij Vlaamse Ardennen ». Tel. 055-21.14.04. Fën- en meerkleurendrukwerk, ontwerpen en kleurenmaquettes.</p>	<p>Th. WILLEMS Schrijnwerk en meubilering Jan de Windstraat 57, 9300 AALST Tel. 053-21.83.90</p>	<p>KLEDING LENDERS Sint-Damiaanstraat 41 WOMMELGEM Tel. 031/53.70.39 Dames-, heren- en kinderkleding</p>	<p>RESTAURANT TIJL Grote Steenweg 71 9260 Oordegem Tel. 091-69.28.74 Specialiteit ribstuk op hout Dinsdagavond en woensdag gesloten</p>	<p>FRITUUR-EETHUIS INGRID Olensweg 41, Westerlo (Voortkapel), tel. 014-21.36.96 Vraag prijzen voor uw feestmenu's. Specialiteiten. Alle dagen verse mosselen.</p>
<p>KLEDING OKTAAF LEBBEKE & BERLARE</p>	<p>MARC ADAMS Mechanische schrijnwerkerij Guchtstraat 105 9310 LEDE Tel. 053/70.48.75.</p>	<p>Winkelier, handelaar... ...vraag eens naar de gunstvoorwaarden van een « aanbevolen huis » 02/219.49.30</p>	<p>VOEDING - DEPOLDER - Polderstraat 12, 8458 Oostduinkerke Fruit en groenten enz... Dubbele valois-zegels aan alle leden.</p>	<p>Problemen met uw binnenhuisinrichting? « WOONIDEE » geeft graag advies. Wij hebben hart en tijd voor u. Moonen Cecile, decoratrice, Stationsstraat 26, 9070 Lebbeke. Tel. 052-21.62.71.</p>

Sociaal dienstbetoon VU Brussel-stad

Onze mandatarissen en bestuursleden zijn steeds ter beschikking in de volgende wijken:

NEDER-OVER-HEEMBEEK

Dienstbetoon ten huize van Wim Van Der Elst (gemeenteraadslid), steeds te bereiken op een donderdag, tussen 18 en 20 u. (Beizegemstraat 20, te 1120 Brussel, tel.: 267.68.68).

Dienstbetoon ten huize van Hedwiga Jacobs-Vaes (provincieraadslid), steeds te bereiken op een dinsdag tussen 18 en 20 u. (Beizegemstraat 123/5 te 1120 Brussel, tel.: 267.89.70).

LAKEN-MUTSAARD

Dienstbetoon ten huize van Rudi Roosens (voorzitter van de afdeling) steeds te bereiken alle wekdagen; tussen 18 en 20 u. (Vuurkruisenlaan 253 te 1020 Brussel. Tel.: 267.93.07).

HAREN

Dienstbetoon ten huize van Jempi Dangreau (bestuurslid), steeds te bereiken, op een woensdag, tussen 18 en 20 u. (Middelweg 7 te 1130 Brussel, tel.: 242.45.99).

BRUSSEL-CENTRUM

Dienstbetoon ten huize van Geert Hoogstoel (sekretaris), steeds te bereiken op een vrijdag tussen 18 en 20 u. (Barrica denplein 11 te 1000 Brussel, tel.: 219.49.30 toestel 33).

WELKOM!

HERMES SCHOOL 50
Zuidlaan 54-55 - M. Lemonnierlaan 209-211-213
VOLLEDIG SEKRETARIAAT
STENO-DAKTYLO - TALEN
BOEKHOUDEN - Tel (02) 511 00 33 Brussel

DORTMUNDER THIERBRÄU HOF

Tervuurse vest LEUVEN

Het seizoen voor onze specialiteiten is weer daar: Zuurkool met ham op Duitse wijze Uiensoep Boerenomelet met spek en nog een volle gamma met heerlijke spijzen. (Adv. 178)

Jan Latitte te Brussel

Akwarellen, gouaches en tekeningen van kunstenaar Jan Latitte (VU-provincieraadslid) zijn te zien in galerij Piédestal, Spoormakerstraat 37 te Brussel (nabij het Centraal Station). De tentoonstelling is open tot 4 november en behalve op zondag en maandag alle dagen

Ingenieursbureau B.T.I.W. N.V.

6 Frans Hals vest - MECHELEN

015/20.33.14

Staatssekretaris Anciaux opent kultureel w.e. en handelsbeurs te Liedekerke

Staatssekretaris Vic Anciaux opende de jongste handelsbeurs en het kultureel weekeinde te Liedekerke.

Deze beide gebeurtenissen, telkens het eerste weekeinde van oktober, lokten steeds heelwat kijklustigen en feestvierenden naar deze Vlaams-Brabantse gemeente op het randje van het Pajottenland. De staatssekretaris, sinds lang geen onbekende te Liedekerke, werd op vrijdag 29 september op het gemeentehuis ontvangen. Daar werd hij opgewacht door het schepencollege, de gemeenteraad, de leden van het OCMW, het gemeentepersoneel en talrijke vooraanstaanden van de gemeente Liedekerke.

In zijn welkomwoord hing burgemeester Van Ginderdeuren (PVV) een vrij somber beeld op van de financiële toestand van de gemeente. Hij citeerde de lijst met de door het ministerie van Binnenlandse Zaken geschrapt delen van de gemeentebegroting. Vooral sociale zaken en kultureel worden hierbij getroffen.

In zijn antwoord drukte de staatssekretaris zich bezorgd uit over die gang van zaken en vroeg zich terecht af in welke tijd wij eigenlijk leven. «In uw begroting», zo verduidelijde hij «is beslist de wil aanwezig om een socio-kulturele politiek te voeren. Dat de overheid deze wil niet wil zien, strekt haar niet tot eer!»

In zijn toespraak had schepen van Kultuur, Maurits van Liedekerke (VU) het vooral over de verwezenlijkingen op kultureel gebied in het voorbije jaar. Ook hij drukte zijn vrees uit over de getroffen beslissingen van de administratie van Binnenlandse Zaken. Schepen Van Liedekerke besloot zijn toespraak met de voorstelling van een nieuw boek over de gemeente Liedekerke en dan meer bepaald over de juridisch-administratieve bevoegdheid van de heerlijkheid Liedekerke gesymboliseerd in het raadselachtige cijfer XIII, dat op drie plaatsen in de dorpskom te zien is. De schepen besloot met te zeggen dat het jaar van het dorp niet mocht voorbijgaan zonder aan de bevolking iets tastbaars uit het

De staatssekretaris knipt het lint, naast hem schepen Staf Kiesekoms

verleden mee te geven. Hij dankte tevens de auteur, Etienne De Reuse voor zijn wetenschappelijk speurwerk over Liedekerke.

Vervolgens bezocht de staatssekretaris de gemeentelijke bibliotheek, de tentoonstellingen en de werken van de leerlingen van de gemeentelijke academie voor plastische kunsten.

Aan de ingang van de twee tenten van de handelsbeurs werd hij opgewacht door het middenstandskomitee. Na een bezoek aan de verschillende stands opende de staatssekretaris

deze zesde handelsbeurs van de Liedekerkse middenstand.

In een opgemerkte rede had Vic Anciaux het vooral over de inbreng van de zelfstandigen tot een welvarende maatschappij, hun rol in een tijd van hoge werkloosheid en hij spoorde hen aan verder op een kordate en eerlijke wijze te blijven ijveren voor hun zelfstandige arbeid.

Deze ministeriële ontvangst te Liedekerke werd besloten met een gezellige pint in het Vlaams huis «Pajottenland»! (PD)

stappen zetten om de aannemer te dwingen tot de nodige herstellingen over te gaan (als het kalf is verdronken... enz.). Deze voelt zich echter blijkbaar ijzersterk.

Buiten het opknappen van enkele karweitjes tracht hij de zaak op de lange baan te schuiven. Van een lang aanslepend proces verwacht hij blijkbaar dat de eigenaars zich uiteindelijk bij de feiten zullen neerleggen. In zekere mate is hij daarin trouwens reeds geslaagd. Een aantal eigenaars zijn immers reeds bereid mits een kleine schadevergoeding zelf de nodige herstellingen te doen. Inmiddels werd door Diest Uitbreiding een andere aannemer aangesteld, waarvan men hoopt dat hij beter werk zal leveren.

In een wijk waar men best rustig en prettig zou kunnen wonen, kijken veertig gezinnen uit naar wat nu verder zal gebeuren. Hun vrouwen en meisjes zijn geschokt, terwijl kandidaat-kopers van wijkwoningen in Diest zich in de toekomst wel eens tweemaal zullen beraden alvorens in Diest een koopcontract te ondertekenen. Spijtig, duizendmaal spijt!

Willy SOMERS

VU-Vossem rouwt

Op 2 oktober jl. overleed te Vossem ons lid, Willy Ackermans, 51 jaar oud, schoonvader van onze ondervoorzitter Alfons Van Den Abbeele. Alhoewel Willy reeds geruime tijd ernstig gehandicapt was, toch komt dit afscheid als een zware klap aan. Willy was een zeer bekwaam mecanicien die heel wat Vossemaars met raad en daad heeft bijgestaan bij hun wagen.

Op reizen en feesten was hij een graag geziene gast. Met een onuitputtelijk optimisme heeft hij heel wat mensen plezierige ogenblikken bezorgd. Dit optimisme heeft hem ook gekenmerkt tijdens zijn lange, zware en pijnlijke ziekteperiode. Klagen kende hij niet en niettegenstaande zijn

zware handicap probeerde hij de «gezonde klagers» steeds moed in te spreken. Vanuit zijn rolstoel leefde hij intus mee met onze afdeling, genoot hij van ons eerste ledenfeest en was hij bekommerd om al onze andere activiteiten.

Op 6 oktober hebben wij Willy ten grave gedragen, omringd door een hele schaar Vossemse, Vlaamse vrienden. Vriend Willy, aan jouw lijdensweg is een eind gekomen. Jij bent voor ons allen een voorbeeld geweest hoe een kruis blijmoedig te dragen. De Volksunie-afdeling van Vossem vergeet je nimmer. Mevr. Ackermans, Viviane en Alfons, gans de afdeling leeft intus met julie mee. Moge dit een troost wezen in je droefheid. A.Vd.H.

FILMTHEATERS

12 TOT 18.10.78

studio

TERVUREN

NIVWF stelt voor: donderdag 20 u. 30, vrijdag 22 u. 30 K.N.T.

Images

Film van Robert Altman met Susannah York.

Zondag 13 u. 30, 16 u. K.T.

Mary Poppins

Film van Walt Disney met Julie Andrews.

Vrijdag, zaterdag 20 u. 30; zondag 18 u. 30, 21 u.; maandag, dinsdag, woensdag 20 u. 30 K.T.

Coming home

Film van Hal Ashby met Jane Fonda, John Voight.

TIENEN

Zaterdag 17 u.; zondag 13 u. 30, 17 u. 30 K.T.

De 2 missionarissen

Met Terence Hill en Bud Spencer.

Vrijdag, zaterdag, maandag, dinsdag 20 u.; zondag 15 u. 30, 19 u. 30 K.N.T.

Het verloren paradijs

Film van Harry Kumel met Willeke Van Ammelrooy.

Vrijdag, zaterdag 22 u.; zondag 21 u. 30; woensdag 20 u. K.N.T.

Mogigliamonte

Mijn wettige minnares. Met Marcello Mastroianni, Laura Antonelli.

NIVWF stelt voor: donderdag 20 u. 30 K.N.T.

Images

Film van Robert Altman, met Susannah York.

LEUVEN 1

15 u. 30 K.N.T.

Die Marquise von O

Film van Eric Rohmer.

20 u. K.T.

Tweede week.

Gruppenbild mit Dame

Film van Aleksander Petrovic, met Romy Schneider.

13 u. 30 K.N.T.

21 u. 45 Derde week

Midnight Express

van Alan Parker.

17 u. 30 K.N.T.

24 u. Première Leuven

F.I.S.T.

Film van Norman Jewison met Sylvester Stallone (Rocky).

LEUVEN 2

13 u. 30 K.T.

17 u. 45 Première Leuven

The Swarm

Film van Irwin Allen met Lee Grant, Michael Caine.

15 u. 30 K.N.T.

19 u. 45 Tweede week

Saturday night fever

Met John Travolta.

22 u. Vierde week K.N.T.

L'amour violé

Film van Yannick Bellon met Nathalie Nell.

24 u. Achtste week K.T.

The last waltz

Film van Martin Scorsese met «The Band», Bob Dylan, Neil Diamond.

Tessenderlo bedreigd door nieuwe chemische vestiging

TESSENDERLO — Voor enkele jaren haalde Tessenderlo de krantekoppen omwille van verregaande milieuhinder en chemische neerslag, de fameuze «groene regen». Oorzaak hiervan was de vestiging van een chemische fabriek in het centrum van de gemeente naast de bestaande Tessenderlo Chemie (T.C.).

De verontwaardiging was toen algemeen en zulke inplanting in het centrum van Tessenderlo mocht en zou niet meer gebeuren!

Thans wordt Tessenderlo echter opnieuw gekonfronteerd met hetzelfde gevaar. Weer wil men een chemische fabriek, *Phillips Petroleum*, inplanten en weer in het centrum van de gemeente!

Geheimzinnigheid

De ganse bedoening is tot nu toe in de grootste geheimhouding verlopen en omtrent de aard van de produktie tast men volledig in het duister.

Toch heeft deze mogelijke vestiging al voor een barst in de bestuursmeerderheid van CVP en BSP gezorgd. De CVP wil immers onvoorwaardelijk de nieuwe fabriek binnenhalen, terwijl de BSP heel wat voorbehoud maakt en ook tegen de verkoop van gemeenteweg aan de belanghebbende bedrijven stemde, waardoor de principesbeslissing werd verworpen.

Toch zijn er aanwijzingen dat men van hogerhand de chemische fabriek zal opdringen aan de plaatselijke bevolking en dit tegen de beslissing van de gemeenteraad in.

Voorlopige balans

Alhoewel men de dossiers zo goed mogelijk gesloten houdt, is er toch al wat uitgelekt omtrent de aard van het nieuwe bedrijf. Tijdens jongste gemeenteraadszitting werd daarom door Rik Decoster van Volksbelangen een voorlopige balans opgemaakt. Als mogelijke voordelen noemde hij de tewerkstelling van een 50-tal personen; de afname van produkten van Tessenderlo Chemie en LVM, waarbij deze bedrijven baat zouden kunnen vinden, en de belasting voor de gemeentekas na 5 jaar.

Daartegenover stelde hij echter belangrijke nadelen. Er is eerst en vooral de verdere verslechtering van het leefmilieu door het vrijkomen van etyleen, propyleen, zwavelwaterstof en andere gassen. (De luchtverontreiniging zou momenteel in Tessenderlo al een verzadigingspunt bereikt hebben). Vervolgens is er het gevaar voor de gezondheid van de werknemers en de bevolking door de grote giftigheid van propyleen en vooral van zwavelwaterstof. Ten slotte is er het enorme ontplofingsgevaar, verbonden aan etyleen, propyleen en aan andere gassen.

Motie

De bevolking van Tessenderlo heeft in het verleden al heel wat slechte ervaringen gehad met zijn scheikundige industrie. Daarom moet ook iedere nieuwe chemische vestiging op de meest kritische wijze worden onderzocht.

Omwille van de onwetendheid, die er heerst omtrent de gevaren en de hinder van het bedrijf, en de ernstige geruchten dat het bedrijf zich toch zou mogen vestigen tegen de beslissing van de gemeenteraad in, stelde Volksbelangen voor dat de gemeente overheid zelf zou handelen en tenminste een motie zou sturen aan de betrokken beleidsorganen. In deze motie zou de gemeenteraad van Tessenderlo aandringen op een voorlopig

afwijzen van de vestiging van Phillips Petroleum in het centrum van de gemeente en dit in afwachting van een grondig onderzoek terzake.

De burgemeester weigerde echter deze motie ter stemming voor te leggen. Volksbelangen kreeg hierbij echter geen steun van de andere fracties, zelfs niet van de BSP, die zich nochtans met veel ruchtbaarheid opwerpt als tegenstander van deze nieuwe vestiging. L De Bruyn

Donderdag 12 oktober a.s.

Noordlimburgse volksvergadering Volksunie

Hotel Estancia te Peer (t.o.v. kerk)

Met HUGO SCHILTZ algemeen voorzitter VU en volksvertegenwoordiger Jaak Gabriëls

Leden en sympatizanten uit geheel Noord-Limburg zijn hierbij uitgenodigd!

Limburgs provinciaal kongres

De Volksunie van de provincie Limburg nodigt alle kaderleden, mandatarissen, leden en sympatizanten uit op haar *provinciaal kongres*. Dit kongres is gewijd aan de *Tewerkstelling in Limburg* en gaat door op *zaterdag 18 november in zaal Casino te Beringen*. *Begin 13 u. 30, einde rond 18 u.*

OOST-VLAANDEREN

Waarom de slibstorting te Oostakker-Lochristi moet ophouden

Enkele maanden geleden hebben we in de pers (december 1977), de aandacht gevraagd voor de door het ministerie van Openbare Werken geplande slibstorting uit het kanaal van Terneuzen op het zgn. vliegveld te Lochristi-Oostakker.

Recente berichten en het stilaan uitlekken van definitieve analyse-resultaten brengen deze plannen opnieuw in de belangstelling.

Op grond van gegevens en ontledingen waarover wij toen beschikten en ook met het oog op de gepubliceerde ervaringen met analoge gevallen uit de wetenschappelijke literatuur hebben wij toen gewaarschuwd voor de gevolgen die aan soortgelijke ondernemingen verbonden zijn voor land- en tuinbouw langs het drink- en gietwater. Zelfs zonder de aanwezigheid van bijzonder giftige stoffen in het slib ware het een slechte oplossing voor de omgeving en inwoners, alleen al door de vernietiging van een waardevol stuk natuur.

Onlangs hadden wij de gelegenheid om kennis te nemen van de meest recente analyse-resultaten van het kanaalslib.

Uit die ontledingen blijkt dat de belasting van het slib met zware metalen,

maar ook met andere giftige stoffen (fluor, phenolen, cyaniden) nog honderden malen erger is dan oorspronkelijk werd geraamd.

Het drinkwater en gietwater, zou tot op grote afstand van het stortgebied voor verschillende tientallen jaren ongeschikt tot zelfs toxisch worden voor mens, dieren en planten. Naar verluidt zouden zelfs de ministeriële diensten hier van geschrokken zijn.

Met dergelijke cijfers voor ogen is het inderdaad onverantwoord en ontoelaatbaar dat men tot de slibstorting zou overgaan in een dichtbevolkte zone zoals de Gentse tuinbouwagglomeratie waar zeer veel grondwater als giet- en drinkwater voor dieren gebruikt wordt.

Zelzate?

Het ministerie van Openbare Werken zou dan ook uitkijken naar een andere stortplaats, men noemt Zelzate als mogelijk alternatief. Dit zou echter slechts een verplaatsing zijn van alle nefaste gevolgen. Niet een voorkomen ervan. We kunnen de milieugroeperingen en belanghebbenden niet voldoende aanzetten om een verantwoorde oplossing te eisen. Verantwoord, niet alleen economisch maar ook ecologisch, met oog voor alle aspecten. Het gaat immers niet langer op de zaken op hun beloop te laten met de we-zullen-wel-zien mentaliteit.

Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn - Aalst:

De Raad van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van de Stad Aalst, heeft bij het verplegings- en verzorgingspersoneel de hiernavolgende betrekkingen opengesteld:

- een vroedvrouw
- gegradueerde verpleegsters
- gebrevetteerde verpleegsters
- gezins- en bejaardenhulpsters

De kandidaturen moeten bij ter post aangetekende brief worden gestuurd aan de voorzitter van het O.C.M.W., Gasthuisstraat, 40, AALST, en dienen met de bewijsstukken uiterlijk op 20 oktober 1978 ter bestemming te zijn. Bijkomende inlichtingen zijn op dat adres te verkrijgen op de personeelsdienst. (Tel. 053-21.23.93 - binnenpost 104). Adv. 175

VU-Ninove danst in Berg en Dal

Wegens onvoorziene omstandigheden gaat het bal van VU Ninove door in de zaal BERG EN DAL, Brusselstraat, en niet in zaal Roxy. Datum: vrijdag 13 oktober te 21 uur.

VERENIGING VLAAMSE ZIEKENFONDSEN

U ALS VLAMING SLUIT ZEKER AAN BIJ HET VLAAMS ZIEKENFONDS VAN UW STREEK

ANTWERPEN

— Vlaams Ziekenfonds « Ic Dien », Merodestraat 30, Mechelen, tel. 015/20.66.13.

BRABANT

— Cembel, Leuvensesteenweg 43, Tienen, tel. 016/81.34.35.

OOST-VLAANDEREN

- Vlaamse Mutualiteit Waasland, Zandstraat 14 Beveren-Waas, tel. 031/75.66.66.
- Vlaams Ziekenfonds Schelde-Dender-Durme, Em. Winckellaan 5, Dendermonde, tel. 052/21.75.45.
- Ziekenfonds Flandria, Keizer Karelstraat 80, Gent, tel. 091/23.52.27.
- Ziekenfonds Flandria Meetjesland, Gravin Johannaalaan 8, Eeklo, tel. 091/77.23.51.
- Ziekenfonds Land van Rhode, Hundelgemsesteenweg 359, Merelbeke, tel. 091/30.79.09.
- Ziekenfonds Vlaamse Ardennen, Fortstraat 34, Oudenaarde, tel. 055/31.31.15.

WEST-VLAANDEREN

- Vlaams Ziekenfonds De West, Recolettenstraat 66, Nieuwpoort, tel. 058/23.37.15.
- Vlaams Ziekenfonds Het Brugse Vrije, Suvéestraat 2, Brugge.
- Ziekenfonds West-Flandria-Kortrijk, Veldstraat 170, Kortrijk, tel. 056/22.56.98.
- Ziekenfonds West-Flandria-Roeselare, Westlaan 145, Roeselare, tel. 051/20.83.45.

VVZ-SEKRETARIAAT: Veldstraat 170, Kortrijk, tel. 056/22.56.98.

ZANKER

wasautomaten, koelkasten, diepvriezers en verwarming:

Zanker-center Gilbert Dezutter, Wingenaalderstraat 7, 9880 Maria-Aalter. Tel. 091-74.19.50.

Duitse topkwaliteit met goede service. Zeer lage prijzen. (Adv.87)

DIRK MARTENS

NINOVE

Beverstraat 24-26
Tel. 054/331.05

P.V.B.A.

Lange Zoutstr. 30-29-33-36-38
Tel. 053/2140.60

KINDERARTIKELN: plooi- en wandelwagens - bedjes en wiegen - stoelen en looprekken - schommels - kamerversieringen - wastafels en waskussens - kinderkleding

SPORTARTIKELN: allerlei - turnkledij - ruitruitingen - ping-pongtafels - badkleding en alle toebehooren - rol- en ijschaatsen - kampingartikelen - turngerei

SPEELGOED: uitgebreide keus in merkartikelen: autobanen - elektr. treinen der beste merken - autos - go-carts - tractoren - poppen - poppenwagens en -wiegies - b.-relen - lessenaars - borden - fietsjes - alle gezelschapsspelen - alle soorten mekanieken - schooltassen - borden - tuinmeubelen - tuinschommels.

— ZEER VOORDELIGE PRIJZEN —

Jacques Brel

Hoewel sinds lang geweten was dat Jacques Brel aan longkanker leed kwam zijn overlijden vorige maandag nog vrij onverwacht over. Brel was immers pas 49 en had enkele maanden geleden nog een suksesplaat op de markt gebracht (waarvan de — grote — oplage in een minimum van tijd was verkocht).

Voor de Vlamingen is de Vlaaming Jacques Brel (in een onbewaakt ogenblik zei hij ronduit Vlaming te zijn in een land met 3,5 miljoen slecht Frans sprekenden) steeds een zorgenkind en een steen des aanstoots geweest. Zoals de meeste «overlopers» beiverde Brel zich om vooral als Franstalige vedette over te komen, het weze nu als zanger dan als filmakteur of toneelspeler (cf. zijn merkwaardige en grootse evocatie van de Don Quichotte-figuur, waarmee Brel zich identificeerde).

Het lied «Les Flamandes» was de eerste steen die hij in de Belgische kikkerpoel gooide en waarin naast een zekere geringschatting ook bewondering school voor Vlaanderen. Brels paradoksale liefde voor Vlaanderen kwam vooral in het mooie lied «Le plat pays» tot uiting en in «Marieke» (de Bruges à Gand). Het bloed kruipt waar het niet gaan kan... Brel heeft de lof van Vlaanderen gezongen vanuit een

krampachtige frankofone instelling, waarvan het keurslijf doorbroken wordt door zijn Vlaams archetype.

Het frankofone, extremistische Brussel heeft Brel zonder meer geannexeerd, de lofliederen op Vlaanderen (en uiteraard ook de minder fraaie liederen) inklus. Ook deze extremisten dokteren ergens aan een Vlaams syndroom, dat hen bijwijlen overvalt als een nachtmerrie. Of als een gouden droom van reuzegroot talent of machtige artisticeit, die naijverig maakt. Ook Brel zal de historische personages vervolgen, die zich in het Frans uiteten, doch die hun Vlaamse afkomst niet konden loochenen en die juist daarom roem oogstten in «la francité». We denken hierbij aan De Coster, Verhaeren, Maeterlinck, de Gelderode, Maxence, Vandermeersch, Huysmans, e.a.

Jacques Brel heeft in zijn meteorologisch leven niet minder dan een vijfhonderd liederen geschreven, waarvan sommige van wijsheid getuigen. Maar tegenover zijn land van herkomst is alle wijsheid zoek en blijft hij een onvolwassene, geklemd tussen liefde en haat.

Hij zal de ouderdom niet beleven, waarvoor hij zoals zovelen zeer beducht was. «La vieillesse c'est un naufrage» zal hem bespaard blijven. (sw)

Met *Rum* is de grote erkenning gevonden van de Vlaamse volksmuziek in het begin der jaren zeventig, toen ze nog onder het etiket «skiffle» laureaat werden op het festival te Hove. Hun zeer muzikale maar dan toch pittige aanpak bracht ze van de vele parochiezaaltjes naar de grote zomer-openluchtfestivals en concertzalen. Zowat vier jaar intensief werk, Cambridge, menige toernee door Frankrijk en Zwitserland, nog meer rondreizen doorheen Vlaanderen heeft hen groot gemaakt. De traditionele Brabant-

sen. De trombone — eigenlijk een soort bazuin (in bijvoorbeeld «Het viel een hemelsdauwe» op de nieuwe plaat), die een goede aanwinst was — eveneens. Hij is vervangen door Vera Coomans, die haar stem reeds leende bij vorige (derde) elpee. Qua stijl zijn er geen problemen, en na deze optreden-reeks, zegge binnen zes maanden is ze volledig ingespeeld. We moeten haar gewoon een kans geven met haar eigen stijl. Op de plaat komt ze misschien nog wat onwennig over, maar ze was er amper veertien

RUM met nieuwe elpee op toer

se muziek van de Boone-familie en de Vlier, van groepen als 't Klikske en Jan Smet en nog vele anderen was namelijk gebouwd na het opzoeken en herontdekken van wat hier ooit te lande gezongen en gespeeld werd. De Snaar stak het in een meer ludiek kleedje, en Rum pakte het op een meer virtuoze manier aan.

Muzikale toekomst

Met de komst van Juan Masondo is het uitgebreide instrumentarium aangevuld met een latijnse toets. Wiet van de Leest, rond wie Rum is ontstaan vertelt bij de aanvang van dit nieuwe hoofdstuk dat de toekomst voor hem puur muzikaal is.

«We zijn geen gepatenteerde caféhangers meer, met viool en gitaren. We zijn op zoek naar de juiste en beste klanken, en maken gebruik van de instrumenten die we meester zijn. Voor Dirk Van Esbroeck is het hoofdzakelijk hobo, fluit en gitaar, voor mezelf viool, mandoline en aanverwanten. Nieuw zijn wel het harmonium, de hobo en de akoestische bas, die een nieuwe dimensie mogelijk maken bij onze akoestisch bedoelde muziek. Dus ook geen elektrische instrumenten. Je geraakt helemaal in een ander circuit, vol arrogantie. Wij willen enkel muziek brengen voor de mensen, in de typische Rum-stijl, volgens onze mogelijkheden.»

Wat de Rum-leden van de nieuwe elpee «Hinkelen» zelf denken hangt vooral van de kritische zin af waar ze zich opstellen. Dirk van Esbroeck is er gewoon blij om terwijl Wiet bepaalde punten in vraag stelt.

«Zo bijvoorbeeld: Pol Rans woont nu in Engeland, en hij is er niet meer bij. Hij hielp ons echter op een prachtige wijze bij de opnamen. Zo zullen we zijn renaissance-muziek en ballades erg mis-

dagen bij toen met de opnamen is begonnen.»

Nieuwe krachten

Vera Coomans is de solostem in het traditionele «Island» en «Van-nacht», tekst van Jan Devos op wie een beroep gedaan is om de teksten een belangrijke plaats te geven. «Jan heeft begrip voor klank in de tekst, en weet in een paar zinnen juist te verwoorden wat wordt bedoeld, zonder slogans of cliché. Gewoon over de dingen van vandaag, zonder het te willen hebben over nijpende problemen. Daarom ook zal de muziek van Rum meer weg evolueren uit de traditionele en volksmuziek. We zullen het traditionele repertoire echter blijven spelen in de zin dat de nummers ons echt moeten aanspreken,» verduidelijkt Wiet. Nummers als «Het viel een hemelsdauwe» voor de gezongen, maar ook de virtuosoklinkende zelfgepende melodieën als «Banjoman» en titelliedje «Hinkelen» zijn het herkenbaar handelsmerk van Rum geweest van het begin af.

Internationale toer

Kortom een plaat die bij de vele Rum- en volksmuziek liefhebbers ongetwijfeld welkom zal zijn, en voor Rum zelf, de aanvang van een rijke muzikale toekomst. Volgende week is Rum te gast in het Zwitserse Bern en Luzern, in het Duitse Freiburg, in de Franse steden Toulouse en Metz om er maar een paar te noemen. Langs Rijsel en Hazebroek in Frans-Vlaanderen om dan naar Nederland met Alkmaar, Delft en Den Haag over te waaien. Voor Vlaanderen begint de toer met een elfdaagse op 16 november te Waregem, waarna Neerpelt, Ottignies, Leuven, Mechelen, Aalter, Antwerpen en Brussel aan de beurt komen. **Sergius**

OP WINTERVAKANTIE ?

Vraag de KOSTELOZE brochure van de

VLAAMSE TOERISTENBOND

WINTERSPORTREIZEN - ZONNIGE VAKANTIES - WEEKEINDREIZEN

Wenst de kosteloze brochure WINTERREIZEN TE ONTVANGEN

Naam .....

Straat ..... Nr. ....

Woonplaats ..... Postnr. ....

VLAAMSE TOERISTENBOND
St.-Jakobsmarkt 45-47
2000 Antwerpen. Tel. 031-34.34.34
Vergunning Kat. A - nr. 1185
Lidmaatschap vereist.

Kantoren te Aalst, Bree, Brugge, Brussel, Genk, Gent, Hasselt, Herentals, Kortrijk, Leuven, Lier, Mechelen, Oostende, Roeselare, St.-Niklaas, Turnhout en Vilvoorde. (advertentie)

Elfnovemberspel te Kemmel in repetitie

Het Vredesspel dat door zeventig entoesiaste spelers te Kemmel van 11 tot 15 november a.s. wordt opgevoerd, gaat een breed succes tegemoet.

Vanuit het ganse land komen bestellingen binnen. Het gaat inderdaad om een enig spektakel waarin het leven en de miserie van onze mensen in die lange oorlogsjaren weergegeven worden.

Repetities volgen op repetities. Kaarten zijn vanaf 15 oktober (een maand voor de première) te verkrijgen in het Streekhuis Malegijis te Kemmel. Tot 4 november kunnen ze ook schriftelijk besteld worden. De toegangsprijs is 150 fr., tot 4 november slechts 100 fr. (Elfnovembergroep, Streekhuis Malegijis 8948 Kemmel, tel. 057-44.47.10)

Uilenspiegel, wie ben jij?

De omslag van dit boek over Uilenspiegel is een reproductie in kleuren van de bekende Nederlandse te Parijs wonende Nikolaas Eekman, die in Vlaanderen geen onbekende is, niet alleen door een zeer knappe techniek maar ook door het echt volkse in zijn uitgebreid grafisch en picturaal oeuvre. Het (160 bl., 195 fr.) werd samengesteld door G. Segers, L. Heyneman en W. De Decker. Uitgeverij is de Uilenspiegelvereniging, Speystraat 1, 8351 Damme.

Het gaat om een overzicht van zeven eeuwen Uil en Spiegel. We vernemen — in een vlotte stijl — de stand van zaken in de kennis van deze legendarische fi-

guur, het historisch onderzoek naar de herkomst, de naam en de waardering van de Uilenspiegel-figuur. Ook de volksboeken worden gememoreerd en het spreekt vanzelf dat Charles De Coster grote aandacht krijgt als schep- per van een literaire en historische figuur, die in dit boek de allures krijgt van een volksheld in de strijd tegen de (Spaanse) tirannie.

Hij is tevens een bron van inspiratie geweest zowel in de literatuur als in de beeldende kunsten. Talrijke illustraties en tekstfragmenten verlevendigen het geheel van dit handig boekje. Het gaat hierbij zowel om de figuur van de frat- senmakende vrijheidsheld (w.o.

echte meesterwerkjes) als om foto's van Uilenspiegelbeelden, houtsneden, gravures, etsen, enz. De diverse Europese gemeenten waar Uilenspiegel in de kijker loopt worden evenmin vergeten. Tot zelfs in de eerste wereldoorlog is Tijn een held, die de invaller verjaagt («Tijn aan het front» door tekenaar J. Walraevens). Een prachtige Uilenspiegelkop van de Russische kunstenaar E. Kibrika verdient meer dan gewone aandacht. Uit de Russische Uilenspiegel- film blijkt overigens dat de Rus- sen zich wonderwel kunnen inleven in de sfeer van de 16e eeuw in Vlaanderen. Het boek besluit met een pittig gedicht van Bert Decorte. Aanbevolen! (RC)

LEVEN IN VILLEGIAATUUR

Dat een woning méér kan betekenen dan alleen maar « een-dak-boven-het-hoofd », méér dan « een goede belegging » en méér dan een prestige-objekt is blijkbaar nog niet doorgedrongen tot diegenen die verantwoordelijk zijn voor bouw- en huisvestingsbeleid.

Ook de doorsnee architect, aannemer of bouwpromotor bekommert zich nog niet om schadelijke aardstralen, elektrostatische velden, giftige vloer- of wandbekledingen, ongezonde dakbedekkingen of isolaties.

Ook wij hebben jarenlang moeten studeren en experimenteren vooraleer wij de oorzaken van ademnood, lusteloosheid, agressiviteit, hoofdpijn, slapeloosheid, allergie, angst of slechte spijsvertering gingen zoeken en vinden in onbiologische woon-, slaap- en badkamers, in schadelijke aardstralen of « vijandige » materialen.

Nu wij er eindelijk in geslaagd zijn de wetten van de bouwbiologie te eerbiedigen, zonder de kostprijs van de woning te verhogen en zonder toegeving op gebied van comfort of degelijkheid, is het mogelijk het hele jaar door in villegiatuur te leven. Het is onbegonnen werk binnen het bestek van deze kleine inleiding alles te vertellen over de weldaden van een biologische woning. Het is en blijft een feest de dag te beginnen in een biodynamische badkamer. Wie het geluk heeft de dag te beginnen in de zomerse gloed van een zonnige thermobatterij, binnen de cederhouten wanden van onze kruidiggeurende Biodin-

badkamer verliest geen vitale energie, geen straalkracht aan vijandige of kille muurtegels.

Na de feestelijke inzet in de badkamer gaat het feest verder in de keuken, de woon- en de slaapkamers! Alles is anders! En aan alles werd gedacht! Dat de omgeving diep inwerkt op lichamelijk welzijn, op adem, geest, hart, ziel en spijsvertering hebben wij allemaal wel altijd geweten! We hebben alleen maar nagelaten het eerder nuttig voor ons aan te wenden! Maar vanaf nu kan het! Het kan! Het is mogelijk! U hoeft het alleen maar te willen. En 't is eenvoudig! U hoeft alleen maar vrijblijvend onze studiedienst te raadplegen. Maar als U er zelf toch ook meer wil over weten? Wel dan verwachten wij U op één van onze volgende voordrachtavonden. U is van harte welkom!

WALTER KUNNEN

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF
KUNNEN

600 ARBEIDERS..... 1001 MOGELIJKHEDEN

ONZE INFORMATIECENTRA :

2610 WILRIJK, Pr. Boudewijnlaan 323
1000 BRUSSEL, Koloniënstraat 50
3600 GENK, Winterslagstraat 22
9000 GENT, Onderbergen 43
3000 LEUVEN, Brusselsestraat 33
2700 SINT-NIKLAAS, Zamanstraat 54

Tel. (031) 49.39.00
Tel. (02) 219.43.22
Tel. (011) 35.44.42
Tel. (091) 25.19.23
Tel. (016) 23.37.35
Tel. (031) 76.73.27

Alle dagen van 9 tot 12.30 en van 14 tot 18 uur.

Ook op ZATERDAG van 10 tot 12 en van 14 tot 16 uur.

(Advertentie)

HEVERLEE — Vooraleer de eerste krisistrein door de regering op de sporen werd gezet, werd een sociaal zwakke groep van de bevolking reeds getroffen door een onaardig koninklijk besluit. Langdurig ziek zijn is reeds een enorm ellendige toestand, maar wie bovendien zogenaamd «alleenstaand gerechtigde» is en geen schaapjes op het droge heeft, kan voortaan vergeefs pogen zijn spaarkous om en om te keren op zoek naar de laatste frank. Anita Duprez van de Simileskringen verspreidde een zoveelste persmededeling over de schrijnende onrechtvaardigheid. Bij koninklijk besluit van 14 maart '78, uitgevaardigd op aandringen van de minister van sociale zorg Califice, wordt aan de langdurig zieken immers de civiele opdracht gegeven om voortaan jaarlijks te zorgen voor 250 miljoen extra inkomsten voor de staatskas.

ANITA DUPREZ:

„Remgeld, remt wie en wat?“

Anita Duprez: «De huidige wetgeving is verouderd; het sociaal beleid voor mensen die lange tijd in medische instellingen verzorgd worden is achterhaald.

Wij kunnen niet aanvaarden dat in tijden van economische crisis de bezuinigingsmaatregelen zich in de eerste plaats richten tot de marginale groep van bejaarden, psychiatrische-, M.S.- en andere patiënten.

Precies bij deze medemensen is de sociale en vaak ook financiële nood het grootst. Inmiddels blijven wij maar nota nemen van plechtige uitspraken van beleidvoerders en sociale partners, waarbij beweerd wordt dat zeker de sociaal-zwaksten van onze samenleving niet zullen benadeeld worden.

Als woordvoester van de federatie van Simileskringen wil ik nogmaals met nadruk stellen dat wij een shocktherapie slechts kunnen aanvaarden als alle andere middelen blijken te falen, maar ons ongenoegen tegen het gewraakte koninklijk besluit leverde tot nog toe slechts uitsluitend enkele mooie stereotiepe ministeriële brieven op; de Simileskringen zouden spoedig wel eens kunnen gedwongen worden te zorgen voor een politieke shockactie in de Wetstraat. Wij zijn met onze langdurig zieken immers zo machteloos, dat wij niet eens hoeven te denken aan een staking...»

3000 families

Waarom precies uw groeiende ergernis?

Anita Duprez: «De cijfers spreken voor zichzelf: het gewraakte koninklijk besluit bepaalt dat alleenstaande langdurig gehospitalizeerden vanaf de 91e dag elke dag 50 tot 250 fr. per dag moeten betalen uit hun spaarkous; een bedrag dat precies bepaald wordt al naargelang het inkomen schommelt boven of onder de 213.149 fr. per jaar.

Uit een enquête op ons verzoek verricht in voornamelijk psychiatrische instellingen blijkt dat talloze mensen hierdoor bij hun ziekte ook nog een financiële handicap dagelijks moeten trachten te verwerken.

Op ons nationaal colloquium van 13 januari jl. over de mensenrechten in de psychiatrie hebben wij het probleem van het persoonlijk aandeel bij langdurige hospitalisatie reeds aangesneden. Toen werd onder meer aan minister Rika De Backer gewezen op de trieste sociale gevolgen van een koninklijk besluit zoals dat uiteindelijk op 14 maart toch op naam van minister van sociale verzorging Califice geschreven werd.

Ons verzoek om de ongetwijfeld hoognodige bezuinigingen in de sektor van de ziekteverzekering te verwezenlijken langs maatregelen op basis van de verschillende inkomensschalen,

werd dus zonder meer met een koninklijk besluit weggewuifd.»

Momenteel voeren onder meer de Simileskringen een actie tegen dat KB. U stelt in alle scherpheid de vraag: remgeld, remt wie en wat? Vooral de sociaal-zwaksten! Ik neem aan dat uw vereniging evenwel actief was vooraleer het gewraakte Califice-besluit werd uitgevaardigd..

Anita Duprez: «Zowat tien jaar geleden kwamen enkele gegoede dames uit het Brusselse in een koffiekranse bijeen met hun grote zorg om het familievermogen veilig te stellen tegen de dure medische rekeningen die de opname van hun zoon of dochter in een medische instelling maand na maand opleverden. Na gesprekken in een aantal instellingen, vooral psychiatrische klinieken in Bierbeek en Brugge, organiseerden een aantal families zich solidair in Simileskringen.

Van de grote zorg om het familiefortuin te beveiligen werd de werking van deze kringen alsmat socialer, zodanig dat wij ons vandaag de dag haast uitsluitend bekommeren om de toestand van langdurig zieken die haast geen vermogen hebben om hun ziekenzorgen te vergoeden, en vooral diegenen die bovendien alleenstaand zijn, niet kunnen rekenen op sociale en financiële hulp van familie of goede vrienden.»

Zwaarste tol

Als gevolg van enorm verdienstelijk vrijwilligerswerk ontstond dan in '72 de Federatie van Simileskringen die momenteel als thuisadres de Sociale school in Heverlee heeft..

Anita Duprez: «Ons sociaal werk werd pas in '76 door het ministerie van Nederlandse Kultuur officieel erkend als verdienstelijk voor de «samenlevingsopbouw». Momenteel is er een Simileskring in tien psychiatrische instellingen; dat is een op de drie van dergelijke verzorgingscentra. We bereiken daarmee evenwel 3.000 families. Maar de nood is groot, en met onze huidige werkracht — slechts één vrijgestelde — kunnen we bezwaarlijk momenteel onze hulpverlening en dienstbetoon uitbreiden.»

Er is bovendien, neem ik aan, zowel voor de zieken als voor de direkties van verzorgingscentra nog een hoge drempel om in te haken op uw werking?

Anita Duprez: «Uiteraard zijn wij, als sociale kringen, in elke medische instelling een buitenstaander die nauwgezet observeert, en uiteindelijk niet kan nalaten eventueel de gang van zaken te bekritisieren. Onze actiefste kringen werken evenwel dag-op-dag in goede verstandhouding met onder meer de direkties en het verplegend personeel; precies omdat men daar onze werking heeft leren waarderen.»

Blijft u uiteindelijk met Similes niet vergeefs aan de weg timmeren?

Anita Duprez: «Nee, we hebben nu na enkele jaren reeds enorme positieve ervaringen en resultaten. Alhoewel, inderdaad, ervaren we van langsom meer dat vooral op politiek niveau weinig of geen gehoor wordt gegeven aan onze grieven.

In Bierbeek boeken we bemoedigende resultaten, in Brugge, in een tiental andere medische instellingen eveneens... Maar, het probleem van de langdurig zieken blijft een pijnlijke kiese zaak.

Wij werken uiteraard moedig verder, maar het koninklijk besluit van 17 maart is voor ons een barslechte maatregel!»

De langdurig-zieken, MS-patiënten, psychiatrische zieken, kankerpatiënten en zo vele andere medemensen, zijn politiek onmondig, zij kunnen niet staken om loonsverhoging of belastingvermindering te eisen. En, als zij via Similes aandacht vragen bij de minister van sociale verzorging voor hun enorm discriminerende situatie dan worden zij met een remgeld-KB naar hun kamer teruggestuurd... Een psychiatrische patiënt bijvoorbeeld kan immers niet steeds genieten van het «socio-vitaal bestaansminimum».

Anita Duprez: «De minister van sociale verzorging kan in deze economische crisisperiode uiteraard het geld blijven zoeken waar het te rapen valt, vooral bij de zwakste bevolkingsgroepen zoals de zieken... Maar, er is een concreet alternatief als de minister dan toch zijn kwart-miljard door de zieke mensen in onze samenleving wil laten betalen: elke gehospitalizeerde zou bijvoorbeeld 10 fr. per dag méér kunnen betalen...»

Op een ogenblik dat de sociale partners, premier Tindemans en andere belangrijke beleidvoerders evenwel de mond vol hebben over het niet raken in de bezuinigingsmaatregelen aan de mensen met de kleinste inkomens, betalen inmiddels toch in de praktijk allereerst de zwaksten in onze samenleving een zware tol, de zwaarste tol.» Maar de pers, geteisterd door het Egmontpokeren, heeft hier nauwelijks aandacht voor.

(hugo de schuyteneer).

MENSEN VAN BIJ ONS

